

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Kaina 50 c.

TREČIADIENIS - WEDNESDAY, RUGSĖJO - SEPTEMBER 19, 2007

Vol. XCVIII Nr. 182

Referendumui dėl dvigubos pilietybės – žalia šviesa

Posėdžiui pirmininkauja Seimo vadovas Viktoras Muntianas.

Eltos nuotr.

Vilnius, rugsėjo 18 d. (BNS/Alfa.lt) — Seime po pateikimo pritarta nutarimo projektui dėl Konstitucijos keitimo ir referendumo rengimo.

Antradienį už šį projektą balsavo 48 parlamentarai, 22 buvo prieš, 8 susilaikė. Referendume idėjai nepretarė tik Tėvynės sąjungos nariai ir po vieną liberaldemokratą bei valstietį liaudininką. Kitų frakcijų atstovai balsavo už arba susilaikė.

Labiausiai šį nutarimą parėmė Darbo partijos (už — 16, prieš — 0) ir Socialdemokratų (už — 11, prieš — 0) partijų frakcijos, prieš daugiausiai balsavo Tėvynės sąjungos frakcija (už — 0, prieš — 20).

Prieš pradėdant balsavimą Seimo Valstiečių liaudininkų ir pilietinės demokratijos frakcija išplatino

pranešimą, kuriame abejojama tokio referendumo tikslingumu.

„Nors referendumo iniciatoriai teigia, kad jie yra už Lietuvos pilietybės išlaikymą, tačiau daro priešingai — siekia surengti referendumą, kuris pasmerktas žlugti. Taip gali elgtis tik aktyvūs dvigubos pilietybės priešininkai. Mat Konstitucijos 1 skirsnio pakeitimai, kurių reikia įteisinti dvigubą pilietybę, yra laikomi priimtais, jeigu tam pritartų daugiau kaip pusė rinkimų teisę turinčių ir į rinkėjų sąrašus įrašytų piliečių. Tai reiškia, kad į referendumą turėtų ateiti ne mažiau nei 51 proc. rinkėjų ir visi turėtų pasisakyti 'už', — pranešime cituojama Valstiečių liaudininkų ir pilietinės demokratijos frakcijos narė Laima Mogenienė.

Seimo narė siūlė pritarti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės nuomonei, kuri kviečia Seimo narius nepritarti referendumo idėjai.

Naujosios sąjungos pirmininko Artūro Paulausko parengtame projekte siūloma referendumu pritarti, kad Lietuvos piliečiams gali būti suteikta dviguba pilietybė. Šį referendumą siūloma rengti kitų metų rudenį drauge su Seimo rinkimais.

Kaip teigia Paulauskas, nėra kito būdo, kaip referendumas, įteisinti dvigubos pilietybės galimybę Lietuvos piliečiams. „Bet koks Pilietybės įstatymo taisymas šiuo klausimu yra antikonstitucinis“, — tvirtino jis.

Tuo metu Tėvynės sąjungos pirmininkas Andrius Kubilius tikino, jog pakanka pataisyti minėtą įstatymą, numatant atskirus atvejus dėl dvigubos pilietybės suteikimo. Referendume iniciatyvą jis prilygino viešųjų ryšių akcijai.

„Referendumas siūlomas tik tam, kad per rinkimus būtų galima pasakyti: štai kaip mes rūpinamės iš-eiviais. Tariamasis rūpestis rodo patarę, kad gerais norais kelias į pragarą grįstas“, — pareiškė konservatoriai.

Anot jo, A. Paulausko pasiūlyta formulė kitų valstybių piliečiams suteiktą neribotą teisę į žalią pasą. „Turėsime iki 200,000 Rusijos piliečių, kurie šia dovana labai džiaugsis. Nežinau, ar Lietuvos valstybė gali sau tokią dovaną leisti. Siūlau nežaisti referendumo iniciatyvą, lietuvių tautos ateitimi“, — kalbėjo politikas.

Irena Regienė.

„Draugo“ archyvo nuotr.

Netekome Irenos Regienės

Rugsėjo 15 d. po ilgos ir sunkios ligos mirė Irena Regienė (Truškauskaitė).

Ji gimė 1925 m. vasario 7 d. Lietuvoje, Marijampolės apskr. Laimingą vaikystę praleido Lietuvos pajūryje — Šventojoje ir Klaipėdoje. Naciams 1939 m. užgrobęs Klaipėdos kraštą, su šeima apsigyveno Kretingoje, kurią 1944 m. vasarą, Sovietų kariuomenei veržiantis į Lietuvą, teko apleisti gelbstintis nuo komunistinio teroro.

Pasitraukus Vokietijon, vienerių metų laikotarpį vėl net 3 kartus teko trauktis nuo artėjančios komunistinės grėsmės.

Karui pasibaigus, 1945 m. vasarą apsigyveno Bavarijoje, Wuerzburgėje įsteigtoje DP stovykloje, kurią po

Nukelta į 6 psl.

PERIODICALS

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias. Pirmieji išpūdžiai iš Amerikos Gilwell stovyklos (p. 2)
- Dabartiniai emigrantų vaikai turės ne vieną Tėvynę (p. 3)
- Nuomonė. Šmėkla virš Lietuvos (p. 4)
- Laiškai, nuomonės, komentarai (p. 5, 8)
- Miesto panorama (p. 6)
- Anglų kalba — kalbų karalienė (p. 8)
- Uolos, opalai ir kupranugariai (2) (p. 9)
- Daugiausia eilėraščiai gimsta iš skausmo (p. 10)

Valiutų santykis

1 USD — 2.49 LT
1 EUR — 3.45 LT

Ar emigrantų pinigai svarbūs Lietuvos ekonomikai?

Vilnius, rugsėjo 18 d. (BNS/Alfa.lt) — Komerciniai šalies bankai nevienodai vertina emigrantų pinigų indėlį Lietuvos ekonomikai. SEB Vilniaus banko analitikai pažymi, kad nors emigrantų siunčiamos lėšos turi įtakos ir nekilnojamojo turto, ir paskolų paklausai, šie pinigai yra pernelyg menki, kad juos būtų galima vadinti reikšminga ekonominio perkaitimo priežastimi.

Tuo tarpu „DnB Nord“ specialistai pabrėžia, kad įvertinus pergabenamus nelegalius pinigus, emigrantų pinigai turi didelę įtaką šalies ūkiui.

Pasak SEB Vilniaus banko analitikų, pagal pagrindinius migrantų perlaidų iš užsienio statistinius rodiklius Lietuva smarkiai atsilieka nuo Latvijos ir Estijos, kita vertus, juose neįskaičiuojami neoficialiais kanalais persiunčiamų emigrantų pinigų srautai.

Ekonomistai nesutaria, kiek vertingi emigrantų doleriai.

SEB Vilniaus banko vyriausioji analitikė Algė Budrytė primena, kad, palyginti su kitomis kartu į ES įstojusiomis

Nukelta į 6 psl.

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 09-18-07

S63 P1 051508 GRATIS
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON DC 20540-4830

*****ORIGIN MIXED ADC 604

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

Tel. 708-349-8432 El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Pirmieji išpūdžiai iš Amerikos skautų ruošiamos Gilwell mokyklos

Niekad nesitikėjau, kad teks proga lankyti Gilwell mokyklą. Galvojau, kad ši mokykla skirta tik patyru- siams skautų vadovams. Nors esu skautavusi savo visą gyvenimą, einu tūntininkės pareigas bei aktyviai dalyvauju Amerikos skautų gretose, galvojau, kad man šie kursai netiks – nėra man skirti, neturiu pakankamai patyrimo. Bet visai ne taip.

Lord Robert Baden-Powell

Jau ilgą laiką mano vyras kalbėjo apie dalyvavimą Gilwell mokykloje, angliškai pavadintoje „Wood Badge“, tačiau auklėjant du vaikus, žinojome, kad būtų sunku abiems, tuo pačiu lai- ku, šią mokyklą lankyti.

Susitikusi su viena drauge, sese Audra, kalbėjome apie Gilwell mo- kyklą, ji nutarė ją lankyti ir manęs paklausė, ar aš nenorėčiau. Žinoda- ma, kad vyras jau buvo užsiregistra- vęs lankyti, maniau, kad bus sunku, nes nežinojome, kas vaikus pasaugos.

Amerikos skautų reikalais turė- jau nuvažiuoti į Calumet rajono bū- stinę. Ten stoviniavo grupė vadovų ir kalbėjosi apie artėjančią, rajono ruo- šiančią Gilwell mokyklą. Mane pama- tų paklausė, ar žadu dalyvauti. Žino- ma, mano atsakymas buvo „ne“. Iš tikrųjų, aš pati bijojau, nes tikrai gal- vojau, kad nesu patyrusi joje dalyvau- ti. Taip aš jiems ir pasakiau. Taip pat, kad turiu du vaikus ir neturiu kur jų palikti. Pasakius, kad bijau, jie nusijuokė: nėra ko bijoti. Ir tikrai nėra ko bijoti. Viskas išėjo gerai. Uošviai sutiko vaikus prižiūrėti.

Čia turbūt turėčiau paaiškinti, kas ta Gilwell mokykla yra? 1919 m. rugsėjo 19 d. skautų įkūrėjas Lord Robert Baden-Powell, Gilwell parke, netoli Londono, papūtė Kudu dūdą. Tai buvo pirmosios Gilwell mokyklos pradžia. Skautų vadovų mokykla. Nuo tos dienos Gilwell mokyklą yra baigę daugiau nei 100,000 žmonių ne tik Amerikoje, bet visame pasaulyje.

Baigus Gilwell mokyklą, skauti- ninkas/skautininkė gauna pažymėjimą ir du medinius kauliukus bei vi- sam gyvenimui priklauso „Troop 1“ – pirmajai draugovei.

Du mediniai kauliukai simboli- zuoja Baden-Powell kelionę 1888 m. į Afriką. Šie kauliukai priklausė Afri- kos vadui – Dinizulu. Ieškodamas,

kaip apdovanoti tuos vadovus, kurie baigė Gilwell mokyklą, Baden Powell prisiminė tuos medinius kauliukus ir įteikė kiekvienam mokyklos dalyviui. Nuo to laiko Gilwell mokykla yra va- dinama – „Wood Badge“.

1936 metais Gilwell mokykla bu- vo surengta Jungtinėse Amerikos Valstijose. Ši mokykla vyko Schiff skautų stovyklavietėje, New Jersey valstijoje. Amerikiečiai nebuvo tokie entuziastingi dėl šios mokyklos. Bu- vo labai daug anglų įtakos, be to, tuo laiku prasidėjo karas.

1948 metais Amerikoje įvyko pa- keista Gilwell mokykla Schiff stovyk- lavietėje, New Jersey valstijoje. Ji pa- vyko sėkmingai, nors lijo 4 dienas, o mokykla tęsėsi 9 dienas. Buvo prista- tyti pirmieji skilties vardai, pavadinti Amerikos gyvūnų vardais. Tai: ere- liai, putpelė (Bob White), lapė ir beb- ras. Kursuose buvo ir Kudu dūda. Praėjus keleriems metams, šio kurso tema buvo skirta skautamoksliui, kaip mokytis tą skautamokslį skau- tams ir kaip vesti mokymo suvažiavi- mus/kursus. Kursai buvo skiriami kiekvienai amžiaus grupei atskirai.

2001 metais Gilwell mokykla Amerikoje buvo pakeista. Visos am- žiaus grupės dalyvavo kartu. Kartu su skautišku vadovavimu Gilwell mo- kykla naudojasi didžiųjų Amerikos korporacijų dabartinio vadovavimo meistriškumo ir organizacijų, patyru- sius kaip išgyventi gamtoje patirti- mi. Gilwell mokykloje matome ir įgy- vendiname Baden Powell svajonę skautiškam vadovavimui.

Gilwell mokykla yra suskirstyta į dvi dalis: eksperimentinę dalį, tai du 3-jų dienų savaitgaliai ir naujų vado- vavimo žinių pritaikymas prie dabar- tinių pareigų. Dirbama skilties siste- ma. Ką išmokstame per šiuos kursus, pritaikome ne tik skautiškaime, bet ir kasdieniniame gyvenime.

Nuvažiavę pirmajam savaitga- liui, buvome suskirstyti į skiltis. Jau iš anksto žinojome, kad tryse nebū- sime kartu. Tikslas – reikia susipa- žinti su kitais ir išmokyti, kaip su jais susigyventi. Vyras pateko į putpelių skiltį, sesė Audra – pelėdų, o aš – į

Mirtis — tai slenkstis, bet ne pabaiga.
Brangiausi žmonės ima ir palieka,
Tačiau nuo jų nusidriekia šviesa
Ir atminty gyva išlieka...

A + A IRENAI REGIENEI

išėjus į Amžinybę, reiškiame širdingą užuojautą vyrui ALGIUI, sūnums ALGIUI, LINUI ir AUDRIUI, giminėms ir artimiesiems. Liūdime kartu.

„Draugo“ darbuotojai

AKADEMINIO SKAUTŲ SĄJŪDŽIO ČIKAGOS SKYRIAUS METINĖ ŠVENTĖ ĮVYKS Š.M. SPALIO MĖN. 27 D., ATEITININKŲ NAMUOSE, LEMONT.

Iškilminga sueiga prasidės 6 val. vakare.
Po to vyks skani vakarienė ir linksmoji dalis.
Kviečiame sąjūdžio narius bei visus skautus ir svečius
atsilankyti ir kartu su linksma skautiška nuotaika
praleisti vakarą.

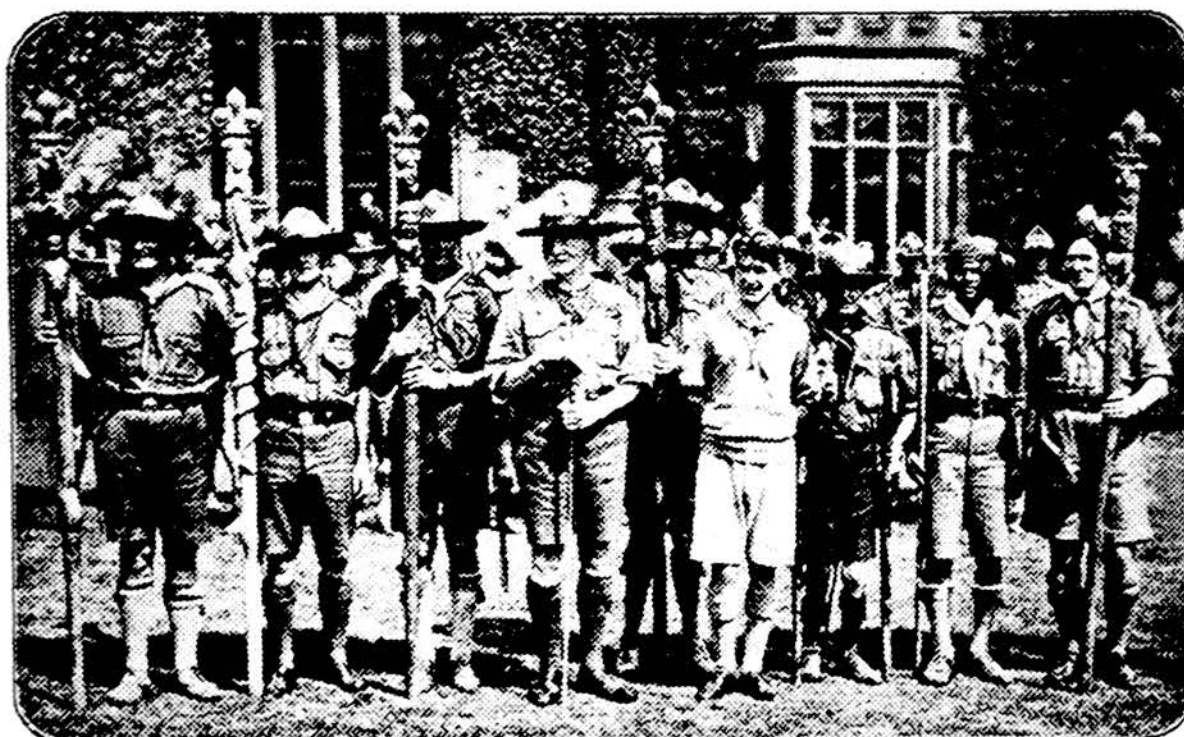
bizonų. Kaip apsidžiaugė sesė Audra, kai jai buvo pasakyta, kad ji pelėdų skiltyje. Matot, jos mama, sesė Van- da, kai lankė Gilwell mokyklą taip pat buvo pelėdų skiltyje.

Paskaitos buvo nuostabios. Daug ką išmokome. Vis mums vadovai pa- brėždavo, kad skautauti yra smagu ir kad turime tai perduoti savo jauni- mui. Vadovai sakė, kad kasdien iš- moksta ką nors naujo, nesvarbu, kiek mes galvojame, kad žinome. Žaidėme žaidimus, dainavome dainas, daug juokėmės. Viskas su tikslu – dirbti kaip skiltiai – susigyventi. Visi labai domėsi lietuvių skautiška programa.

Savaitgalis praėjo nuostabiai. Skiltys dabar ruošiasi antrajam sa- vaitgaliui. Turėsime stovyklauti (ži- noma, palapinėse), gerą darbą atlikti, bus lauko virtuvės, laužai ir daugiau juokų. Turėsime 18 mėnesių pritaikyti tai, ką išmokome Gilwell mokykloje vadovaudami savo skirtin- gose vietovėse. Naujos žinios, nauji draugai, prisiminimai – amžini.

Nekantriai laukiame to antrojo sa- vaitgalio. Daug darbo, bet vis vien bus smagu.

ps. Aušra Jasaitytė-Petry
„Aušros vartų/Kernavės“ tunto
tūntininkė ir C-21-07 Gilwell
mokyklos, Bizonų skilties
paskiltininkė

Viena pirmųjų Gilwell stovyklų. Lord Robert Baden-Powell viduryje.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klasė: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$215.00 • 1/2 metų \$130.00

• 3 mėn. \$100.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaite

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Aldona Žemaitė

aldaze@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Dabartiniai emigrantų vaikai turės ne vieną Tėvynę

UGNĖ JAKONYTĖ

Darius Kuolys, Pilietinės visuomenės instituto vadovas, įsitikinęs, kad Lietuva turi rasti būdą kaip padėti išlaikyti Lietuvos pilietybę visiems to norintiems lietuvių kilmės žmonėms. Plačiau apie tai bei apie tai kas šiais laikais vienija tautą ir ką reiškia Tėvynė skaitykite šios savaitės lietuviams.com interviu.

Darius Kuolys: „Apie tai, ko išeiviams trūksta, turėtų kalbėti patys išeiviai“.

— Esate vienas žinomiausių visuomenės veikėjų, kurie pasisako už dvigubą pilietybę. Kokiais argumentais būtų galima įtikinti Lietuvoje gyvenančius lietuvius, kad dviguba pilietybė — reikalinga?

— Pasisakau už Lietuvos pilietybės, įgytos gimstant, išsaugojimą. Jei esame laisva tauta, laisva visuomenė, iš mūsų jokia valdžia neturi teisės atimti to, kas mums kaip laisviems žmonėms prigimta, kas mūsų gauta iš tėvų ir protėvių. Didelės dalies Lietuvos lietuvių tuo įtikinėti nereikia. Neseniai atliktas Pilietinės visuomenės instituto tyrimas rodo, kad 88 nuošimčiai krašto gyventojų pasisako už tai, kad jų vaikai ir vaikaičiai išsaugotų Lietuvos pilietybę ir tapę kitos valstybės piliečiais.

— Kaip manote, koks kelias teisingiausias įteisinti dvigubą pilietybę?

— Tą kelią nurodo mūsų Konstitucija. Ji, sako, kad įstatymas numato atskirus atvejus, kai Lietuvos pilietis gali būti ir kitos valstybės pilietis. Taigi Pilietybės įstatymas ir turi tuos atskirus atvejus nusakyti. Labai gaila, kad komentuodamas Konstitucinio Teismo nutarimą dėl Pilietybės įstatymo pats teismo pirmininkas, jo patarėjas prof. Egidijus Jarašiūnas bei jų poziciją nekritiškai atkartojantys komentatoriai klaidina visuomenę, teigdami, jog pilietybės išsaugojimas gali būti įteisintas tik referendumu keičiant Konstituciją. Pačiame Konstitucinio Teismo nutarime labai aiškiai pasakyta, jog referendumas būtų reikalingas tik tuomet, jei „įstatymų leidėjas iš tikrųjų vadovaujasi nuostata, kad dvigubos pilietybės nereikia riboti“. Tačiau Lietuvoje niekas tokia nuostata nesivadovauja. Niekas neragina įteisinti

neribotą dvigubą pilietybę. Niekas nesiūlo, kad Lietuvos pilietybė būtų suteikta visiems į mūsų šalį atvykusiems užsieniečiams, nekeliant jiems reikalavimo atsisakyti Kinijos, Rusijos ar kurios kitos pilietybės.

Visoje šioje Lietuvos pilietybės byloje didžiausią nerimą kelia prasisiveržusi valdžios žmonių savivalė, jų manipuliavimas ir teisės aktais, ir žodynais, ir visuomenės nuomone.

— Jūsų nuomone, kokio dėmesio mūsų išeiviams labiausiai trūksta?

— Apie tai, ko išeiviams trūksta, turėtų kalbėti patys išeiviai. Manau, kad šiandien labai svarbu tiek krašte, tiek užsienyje gyvenantiems lietuviams kurtis Lietuvos valstybę kaip laisvą, savarankišką lygiateisių piliečių bendruomenę, jai įsipareigoti. Sutelktomis pastangomis turėtume griauti sienas, kurios tokiai bendruomenei rasti trukdo.

— Kas globalizacijos amžiumi galėtų tapti tautą vienijančiu aspektu — valstybė, kalba, bendra praeitis?

— Tautą visada telkė ir globalizacijos amžiuje, matyt, telks bendro likimo idėja — suvokimas, kad turime bendrą protėvių palikimą, siekis tą palikimą išsaugoti ir perduoti savo vaikams, rūpestis bendra ateitimi. Manau, kad vienyti mus turėtų ne kuris vienas išskirtas, su kitais supriešintas tautinis aspektas, bet jų ansamblis: tiek kultūrinė, tiek politinė tapatybė. Tautos ateities projektas šiandien negali būti atsietas nuo rūpesčio atkurta valstybe, nuo pastangų paversti Lietuvos valstybę saugiais laisvos tautos namais. Namais, kuriuose būtų saugu mūsų kalbai, mūsų kultūrai.

— Kaip keičiasi Tėvynės samprata ir poreikis? Kaip manote, ką ši sąvoka po poros dešimtmečių reikš dabartinių ekonominių emigrantų vaikams?

— Dirbant mokslinį darbą teko perskaityti daug senų amžių tekstų ir įsitikinti, kad Tėvynės samprata yra daug pastovesnė nei esame linkę galvoti. Kaip Tėvynę suvoks dabartinių emigrantų vaikai, priklausau nuo jų tėvų ir mokytojų. Galime spėti, kad nemaža jų dalis turės ne vieną Tėvynę. Matyt, tarp jų bus tokių, kurie Tėvynę visų pirma laikys tą kraštą, kuriame gimė ir užaugo. Bet bus ir tokių, kurie suvoks Tėvynę kaip savo tėvų ir protėvių šalį, vertą jų meilės ir ištikimybės.

— Kas jums asmeniškai yra už jūrų marių gyvenantis lietuvis ir jo vaikas, kuris niekada nematė Lietuvos ir nemoka lietuviškai?

— Vienos ir tos pačios Lietuvos bendruomenės narys — kaip ir Sibiro tremtinio vaikaičiai.

lietuviams.com

Profesorius Finkelstein

ALEKSAS VITKUS

DePaul universiteto Čikagoje politinių mokslų profesoriaus Norman Finkelstein kontroversija tęsiasi jau kelis mėnesius, ji dar labiau įsiliesnojo, kai birželyje ne tik akademiniuose sluoksniuose, bet ir Amerikos spaudos puslapiuose pasklido žinia, kad šiam žydų kilmės profesorius šv. Vincento kongregacijos 1898 m. įkurtas katalikiškas universitetas nesutiko duoti taip vadinamo tradicinio „tenure“.

Čia gal reiktų paaiškinti žodį „tenure“, kuris yra kilęs iš lotyniško žodžio „tenere“, reiškiančio „laikyti“ arba „turėti“, nuo maždaug XV amžiaus perėjusio į senąją prancūzų kalbą, o paskui ir į anglosaksišką vartoseną. Lietuviškai kai kas tai vadina „kadencija“. Amerikoje žodis „tenure“ — plačiai vartojamas švietimo srityje, ypač universitetuose. Profesoriai ar ir žemesnio rango dėstytojai paprastai gauna laikiną paskyrimą ir tik po tam tikro metų skaičiaus įgauna teisę gauti „tenure“ — jau garantuotą nuolatinį paskyrimą dėstyti iki pensinio amžiaus.

Paprastai „tenure“ sprendimai viešai nediskutuojami, bet, pasigirdus gandams ir spaudoje kilus triukšmui, DePaul universiteto Čikagoje prezidentas kun. Dennis Holtschneider, kuris dar prieš dvejus metus rėmė kontroversinį Finkelstein, spaudžiamas kitų, pasisakė prieš jį ir dar pareiškė nepasitenkinimą, kad ši byla iškilo į viešumą, paaiškindamas, jog tai neturėjo jokios įtakos sprendžiant.

Profesoriaus Finkelstein rėmėjai gina jį už jo atvirus pasisakymus apie Izraelio valdžios politiką, tuo tarpu jo oponentai jį, nors ir žydą, kaltina antisemitizmu. Būdinga, kad tarp jo rėmėjų yra tokie žmonės kaip Raul Hilberg, Holokausto istorikų dekanas, pareiškęs nusivylimą dėl tokių akademinės laisvės varžymų. Prie jo prisideda ir žinomas sociologas, kritikas ir lingvistas Noam Chomsky. Finkelstein pagrindinis priešininkas yra įtakingas Harvard teisių profesorius Alan Dershowitz.

53-metis Finkelstein, nors turįs dar tik asistento-profesoriaus laipsnį, pagarsėjo tarp Amerikos universitetų studentų kaip ugingas kalbėtojas, nebijantis kritikuoti Izraelio politikos. Jis ypač sujungia ir Amerikos žydų organizacijų vadovus, apkaltinęs juos esant nevykusiems ir neatsakingais holokausto prekyautojais. Savo knygoje „The Holocaust Industry“ drąsusis profesorius išdrįso žydų organizacijų bandymus gauti kompensaciją už jų Antrojo pasaulinio karo metu atliktą „vergų“ darbą pavadinti prievartavimu ar nepateisinamu lupikavimu. Nebijojęs Finkelstein neigiamai pasisakyti ir dėl Izraelio politikos palestiniečių atžvilgiu, tai daugelį studentų patraukė į jo pusę, gaunant progą dalyvauti atvirose, nevaržomose debatuose. Atsakydamas į kai kurių savo oponentų priekaištus dėl tariamo antisemitizmo, žydas Finkelstein taip atšovė: „Antisemitas? Aš tik nebijau kalbėti apie nevykusią žydų organizacijų veiklą, kuri pati ir sukelia antisemitizmą.“

Finkelstein buvo dėstęs anksčiau ir keliuose New York universitetuose. Matyt, dėl savo aštrių pasisakymų prieš Izraelį ten negavęs trokštamo „tenure“, jis pasirinko katalikišką DePaul mokslo įstaigą. Nors ir remiamas politinių mokslų departamento, „tenure“ jis ir čia negavo, nes tam priešinosi, matyt, įtakingesnis Laisvųjų menų ir mokslų departamento dekanas Chuck Suchar, apkaltinęs Finkelstein nepagarba kitų nuomonei, o tai prieštarauja šv. Vincento de Paul vertybėms. Rugsėjo 2 d. pasikalbėjime su „Chicago Tribune“ reporteriu prof. Finkelstein į tai atsiliopė taip: „Gaila, kad universiteto vadovybė vadovaujasi labiau Al Capone, o ne šv. Vincento vertybėmis.“

Harvard profesorius Dershowitz DePaul sprendimą Finkelstein neduoti „tenure“ pagyrė, o kun. Holtschneider tik atsiduso pasakęs: „Būsimi kritikuojami dėl akademinės laisvės varžymo. Būtume kritikuojami priėmę ir priešingą sprendimą.“

Nors ir negavęs „tenure“, Finkelstein dėstomi dalykai liko universiteto kataloge iki rugpjūčio 24 d., kai staiga jam buvo pranešta, jog jis yra atleidžiamas, nors tradicija reikalavo, kad „tenure“ negavęs profesorius lieka dėstyti dar vieneriems metams. Universiteto rektorius Helmut Epp kaltino atleistąjį Finkelstein pikta arogancija, pareikšta žodžiu ir net tariamai fiziškai.

Pagrindinis susidūrimas tarp studentų ir universiteto administracijos, turėjęs įvykti trečiadienį, rugsėjo 5 d. — pirmąją DePaul universiteto mokslo metų dieną, subliūško, kai buvo paskelbtas privatus susitarimas tarp prof. Norman Finkelstein ir DePaul universiteto vadovybės. Jame buvo pareikšta, jog „Profesorius Finkelstein yra produktyvus mokslo žmogus ir puikus dėstytojas“. Į tai tuojau pat piktai atsiliopė Harvard prof. Alan Dershowitz, didelis Izraelio politikos rėmėjas, priekaištaudamas, kad „DePaul universitetas, siekdamas taikos, paaukojo teisybę. Finkelstein nėra joks mokslininkas. Jis tik propagandos įrankis.“

Pats prof. Finkelstein, stovėdamas prie šv. Vincent de Paul statulos, daugiau nei šimtui susirinkusių studentų būriui pranešė, kad jis ir universitetas susitakė geruoju. Patenkintas kompromisu, ugingasis profesorius kalbėjo ne kaip koks aršus aktyvistas, bet kaip nuolankus mokytojas iš filmo „Goodbye, Mr. Chips“. Daugelis studentų rodė nusivylimą, jog jų mėgiamas profesorius paliko kovos lauką dėl JAV vedamos klaidingos Izraelio ir visos Artimųjų Rytų politikos.

Vienas iš DePaul studentų man sarkastiškai pasakė: „Mes visi už akademinę laisvę. Kalbėk kaip nori, bet tik ne prieš įtakinguosius — vis tiek nelaimėsi“. Nelaimėjo nė Finkelstein.

NUOMONĖ

ŠMĖKLA VIRŠ LIETUVOS

ALGIS VIRVYTIS

Uždarius dabartinę sovietinę Ignalinos atominę elektrinę (AE), jei ji atlaikys dar porą metų, kas tada? Prezidentas Adamkus paskubomis pasirašė sutartį su lenkais, latviais ir estais bendromis jėgomis statyti AE Lietuvoje. Tokia sutartis yra labai gąsdinanti dėl daugybės priežasčių.

1. Kodėl statyti AE Lietuvoje, o ne Lenkijoje, kuri turi didelius svetimų žemių plotus? Nelaimei atsitikus visa Lietuva bus apnuodyta, dauguma lietuvių žus pirmą dieną, kiti ilgai kamuosis iki skausmingos mirties. Atominė radiacija šimtus metų liks žemėje, nuodys žmones, daugelis gims su įvairiausiomis ligomis, kūno deformacijomis ir protiškai neišsivystę. Panagrinėkime Japonijos nelaimę: prieš 60 metų Amerika atominėmis bombomis bombardavo Hirošimą ir Nagasaki, dar ir šiandien matosi baisūs padariniai. Jei ir reiktų statyti AE, tai tik ne Lietuvoje, o toli nuo jos. Geriausia vieta yra Lenkijoje, už aukštų kalnų, miškų.

2. AE atliekos liks Lietuvoje. Tai dar viena grėsmė. Lietuva mažytė, o atominėms atliekoms reikia labai didelio žemės ploto, neužtenka 100 ha, atominė atliekų saugykla reikia mažiausiai 100 km spindulio negyvenamos vietos. Ta žemė nenaudojama nei gyvulininkystei, nei daržininkystei. Atominės atliekos laikomos labai giliai po žeme specialiai įrengtose kamerose. Atliekų kiekis kasmet daugėja, kasmet daugiau teršalų. Kas nors turėtų parodyti mūsų Prezidentui baisius padarinius, paskaityti internete apie AE ir atliekų sandėliavimą. Tūkstančius metų atominės atliekos lieka „gyvos“ ir dar šiandien nežinoma, kiek ilgai jos „gyvuoja“. Mūsų Lietuva yra per daug brangi, per daug maža tam.

3. Prieš AE pasisakančių balsų Lietuvoje yra labai daug tarp profe-

sionalų, bet spaudoje, TV, radiją — nieko. Mokslininkai, o ne politikai ar verslininkai, kurie turi tik pilną galvą (jie net močiutę parduotų), tik jie turėtų viešai išdėstyti, kokia grėsmė laukia Lietuvos.

4. Kodėl geri kaimynai lenkai nenori pas save statyti AE, priglausti atominės atliekas? Kodėl nespausti lenkus, negirdime. Lietuvos geroje niekas neturi teisės rizikuoti.

5. Siūlau Prezidentui, visiems jo bendradarbiams, visiems visų partijų, organizacijų, gamtos saugos ir politinių bei tautinių ir religinių organizacijų ne vien vadovams, bet ir jų nariams, visiems lietuviams susipažinti su atominės elektros gamyba, su geromis ir blogomis gamybos pusėmis, su nauda ir žala, rizika žmonėms ir gamtai. Todėl patariu paskaityti apie Černobylio katastrofą, apie Amerikoje sprogusią atominę elektrinę Three Mile Island. Patarčiau perskaityti apie atominę atliekų saugojimą. Amerika, turinti tūkstančius kvadratinį km neapgyventų plotų, dykumų, kalnų, nenori atominę atliekų savo šalyje saugoti, ieško kitų neturtingų ir atsilikusių „Trečiojo pasaulio“ šalių, kurios apsimtų atominės atliekas saugoti už atlyginimą.

Tūkstančius metų atominės atliekos lieka „gyvos“ ir dar šiandien nežinoma, kiek ilgai jos „gyvuoja“. Mūsų Lietuva yra per daug brangi, per daug maža tam.

6. Siūlau, gerai išnagrinėjus, išdėstius viską atvirai kaip ant delno, visai tautai duoti progą susipažinti, pagalvoti ir tik tada veikti. Atominės elektros statyba Lietuvoje turi būti uždrausta visiems laikams. Jei kas

— sulaužomas, dar rašalui po parašu neišdžiūvus. Sutartis nieko nereiškia, žvilgtelkim į istoriją.

7. Dar daugybė varginančių klausimų: kas projektuotų AE, kas tikrintų planus, kas statytų, kas prižiūrėtų statybas, kas kontroliuotų statybos išlaidas, kas ir kaip būtų atsakingas už netinkamus planus, už blogą statybą, blogas medžiagas, o kur kyšiai, suktybės, vagystės? Kas bus kontrolierius, kas bus revizijos komisijoje ir t.t. Kuo galime pasitikėti ir kuo ne? Kas sąžiningai dirbs su mumis, o kas ne? Negalima akis užmerkusi tarti: visi geri žmonės, visais pasitikime. Geras pavyzdys Amerikoje: Boston pastatytas tunelis turėjo būti baigtas prieš 4 metus, bet statyba užsitęsė iki 2006 metų, turėjo kainuoti apie 200 milijonų dolerių, kainavo dešim kart daugiau. Praėjusį pavasarį nuo tunelio lubų nukrito viena didžiulė cemento plokštė, užmušė vieną moterį automobilyje, važiuosią su vyru. Daug milijonų kainuos atlyginti šeimai už nužudytą vaikų motiną ir žmoną. Pernai rudenį vanduo pradėjo bėgti per tunelio sieną, užtaisė, kitur pradėjo bėgti ir dabar vanduo bėga jau keliose vietose tūkstančiais litrų per dieną iš kiekvienos atsivėrusios skylės. Čia ne atominė žudanti radiacija, čia tik vandenis. Tunelį žada netrukus uždaryti, jei nepasiseks užkamšyti skylių.

Sugriuvęs Černobylio elektrinės ketvirtasis reaktorius iki šiol neša mirtis, ir ligas. Tūkstančiai žmonių, kurių vardų mes nežinome, mirė nuo piktybinių auglių, ar kraujo čiulpų pažeidimų, kuriuos iššaukė atominis sprogi-mas. Žemė pasidengė ilgai gyjančiomis žaizdomis.

drįstų ginčytis, sakydamas, kad sutartis jau pasirašyta — sutartis yra pasirašoma, o sąlygoms pasikeitus

Visi dirbę ir pelnęsi iš to tunelio statybos dabar apimti baimės, daugelis rangovų jau paduoti teisman, kiti skuba išmokėti milijonines sumas atsilyginti už blogą darbą, kad nereikėtų stoti prieš teismą, nes žino, kad sto-jus prieš teisėją daugiau kainuos.

8. Lietuvoje yra daug gerų, mokytų žmonių, kurie susidomės šia pražūtinga statyba Lietuvai. Mokslo žmonės, sukruskite ir apsaugokite Lietuvą. Ar dabartinė sutartis tikrai yra Lietuvos naudai — lenkai turės daugiau nei 60 proc. akcijų. Kodėl lenkai, o ne Lietuva, ant kurios žemės rizikuojama statyti tą baidyklę?

9. Viso pasaulio lietuviai pabuskime, įsigilinkime ir prieštaraukime, griežtai prieštaraukime tai statybų grėsmei Lietuvoje.

10. Ką daryti atsisakius AE statybos? Lietuvoje yra daug upių, upe-lių, kuriuos galima užtvengti, Lietuvoje pučia vėjai — vėją pakinkyti, šviečia saulė — saulės jėgą panaudo-ti, yra medžių atliekų nuo medžio apdorojimo įmonių, yra durpių, o ko daugiau reikia? Pritaikyti visas galimybes ir likti nuo AE ir nuo kaimynų nepriklausomais. Tegu jie patys „kepa“ AE atliekose.

11. Derybininkai turi būti gerai paruošti specialistai: apsukrūs, kieti derybininkai, galintys išsiderėti Lietuvai naudingas sutartis. Techninių sutarčių — profesionalai inžinieriai, mokslininkai, o ne dabartiniai politikai. Prezidentas dosnus visiems, bet ne Lietuvai. Jis netinka deryboms, jam patinka būti Kalėdų seneliu, dovanoti „Mažeikių naftą“ Kalėdų proga, o ne ką nors išsiderėti Lietuvai. Visos rizikingos sutartys turi būti ne vieno mirtingo žmogaus atsakomybė, bet visos tautos. Budėkime, neįsileiskime AE į Lietuvą.

Černobylis šiandien — apleistas miestas. Černobylio katastrofos padarinius patyrė ir Lietuva. Praslinkus pirmiesiems radioaktyvių dulkių debesims virš mūsų šalies, likviduoti šios avarijos pasekmių buvo pradėti slūsti žmonės ir iš Lietuvos. Jie važiavo ne savo noru. Iš Lietuvos į Černobylį buvo išvežta daugiau kaip septyni tūkstančiai, apie 300 — iš Klaipėdos. Per 18 metų mirė per 700 černobyliciečių, dalis jų nusižudė, dalis nusigėrė ar įklimpo į narkotikus. Per 18 metų gimė apie 300 černobyliciečių vaikų, iš kurių trečdaliui reikalinga itin rimta medikų priežiūra.

Laiškai, nuomonės, komentarai

Rašykite mums el. pašto adresais:
redakcija@draugas.org
dalia.cidzikaite@gmail.com

AR IŠEIVIJA REMIA LIETUVĄ?

Kaip nuostabiai malonu buvo skaityti naujos ateivės Vitalijos Dunčienės straipsnius. Vai, kad daugiau imigrantų pasektų jos kilnėmis pėdomis! Jau suspėjusi „apšilti kojas“ per 5 metus toji protinga gydytoja rūpinasi lietuviybės reikalais. Skaitydama jos svarius straipsnius, sutinku su jos mintimis, nors Lietuvoje ji ir negavo pilnų (jokių!) žinių apie išeivijos dosnumą Lietuvai. Dėl „Draugo“ Lietuvai „savo duoklės“ atidavimo jau spėjo atsakyti Draugo fondo pirm. Marija Remienė.

Čia suminėsiu tik keletą papildomų dalykų. Neatsimenu, kuris išminčius yra pasakęs: „Niekas nėra Dievui malonesnis, kaip žmogaus atvira ranka ir uždara burna.“ Išeiviai šelpė savo gimines bei artimuosius okupuotoje Lietuvoje gausiais brangiais siuntiniais, vos okupantui praverus geležinę uždangą. Didžiojo labdaros šulo BALF'o šalpos siuntiniai pasiekdavo net Sibiro tremtinius. Ši organizacija dar ir dabar šelpia. Lietuvai atsikūrus 1990 m., tuojau pasipylė, kaip iš gausybės rago, visokeriopą pagalbą jai: Lietuvių fondas padovanojo vieną milijoną dolerių ir dabar nuolat remia stipendijomis Lietuvos studentus. Prie Fondo prisidėjo kaip grybai po lietaus bematant išdygusios naujos organizacijos: „Našlaičių globos“ komitetas, „Lietuvos vaikų viltis“, Mercy Lift, „Saulutė“, „Vaiko vartai“ bei mokslo, Lietuvos Dukterų draugija, Čikagos lietuvių

moterų klubas bei daugelis kitų.

Išeivijos parama Lietuvai tuo nesibaigė. Per jau minėtą LF, per Tautos fondą, per Vydūno fondą sruvena į Lietuvą nuolatinė pagalba. Vien tik per TF buvo sutelkta 20,000 dol. Rytų Lietuvos mokykloms; daugiau nei 250 Lietuvos mokyklų yra „įdukrinta“ (jau anksčiau paminėta M. Remienė yra 2 mokyklų mama; kasmet kiekvieną jų asmeniškai remia); 1,500 mokyklų bibliotekoms išsiuntinėta knygų apie pasipriešinimą ir tremtį; rengiami bei finansuojami mokyklų konkursai; finansuojamos mokyklų kelionės po istorines Lietuvos vietas; mokykloms išsiuntinėtos Boston enciklopedijos (lietuvių ir anglų kalbomis). Partizanams remti fondas Čikagoje sušalpė 499,894 dol. partizanų šeimas ir laisvės kovotojų dalyvius. O Partizanų fondas išleido 70,000 knygų „Pasipriešinimo istorija 1944–1953 m.“ ir nemokamai jas išdalino visoms mokykloms bei įstaigoms Lietuvoje.

Išeiviai labai aiškiai įrodė, jog jų meilė paliktai tėvynei pagrįsta ne kaip burbulas — tuščiais žodžiais, bet darbščiais darbais ir atviromis kišenėmis. Taip ir regis, jog jie jau išvietintųjų stovyklose Vokietijoje išgirdo bei įsidėmėjo darbščių vokiečių gudrybę priežodį: „Šykštumas — kaip ugnis: juo daugiau dedi malkų, juo karščiau dega.“

Stasė E. Semėnienė
Baraboo, WI

KADA IŠEIVIJA BUS PASKELBTA „PURVAŽMOGLAIS“?

Praėjusią savaitę išeiviją sudrebino žodis. Lietuvos spauda besidomintys „Lietuvos ryto“ internetiniame portale perskaitę čikagietės žurnalistės Monikos Bončkutės komentarą „Pilvažmogių ir šinšilų išeivija“, tapo labai keisto reiškimo liudininkais, kai ciniškai ir negailestingai buvo sudėtos etiketės kultūrinius renginius organizuojantiems bei juose besilankantiems Amerikos lietuviams.

Su nesuprantama neapykanta žmonėms, tiek metų mylėjusiems bei rėmusiems savo Tėvynę, su cinizmu bei savo išskirtinumo demonstravimu visai Lietuvai buvo paskelbtas asmeninis verdiktas: Amerikoje lietuviui — apsirijėlių tauta.

Tą rytą atsibudę daugiau negu 50 metų šventai Lietuvos vardą saugoję žilaplaukiai ar tik neseniai atvykę laimės bei profesinių išsipildymų ieškotojai pasijuto tarsi po krikšto. Deja, pakrikštyti jie buvo spjaunant: „pilvažmogių ir šinšilų išeivija“.

Tik vienas žodis — ir šis neskelbtos kovos raundas — baigtas. Tokio puolimo nesitikėję nugalėtieji išsidalijo nuoskaudas, o nugalėjusieji tikisi gauti prizus.

Taip neaiškių priežasčių paskatintu smūgiu bandoma paneigti viską, ko buvome mokomi daugybę metų: kad egzistuoja moralė ir etika, kad negalima teršti savo lizdo, kad

nereikia nešti šiukšlių iš namų ir kad tiesa, pasakyta į akis, yra vertesnė už tiesą, išrėktą iš už kampo.

Taigi, žurnalistikoje — nauja ekshibicionizmo forma — dvasinis ekshibicionizmas. Jei esi nepakankamai pastebėtas, būdamas „geras“, bandai būti pastebėtas, būdamas „bjaurus“. Kaip vaikų žaidimuose: kai man nesikiria pakankamai dėmesio, rodau „špygą“.

Žinant, jog išspausdinęs panašaus pobūdžio tekstą bet kuris Amerikos lietuvių laikraštis pasirašytų sau nuosprendį, šis „kūrinys“ publikuojamas Lietuvoje.

Tikimasi, jog Lietuvos žmonės naivūs. Metų metais mokyti pasitikėti spausdintu žodžiu, jie greičiausiai ir šį kartą su malonumu praris saldainį, kuris, ištirpęs burnoje, paskleis jau užmirštą malonų jausmą, kokia gi iš tiesų bloga ta Amerika ir kokie baisūs pilvažmogių gyvena joje. Tik kam to reikia ir kodėl?

Gal ir galima apkaltinti Amerikos lietuvių savo renginiuose kreipiant per daug dėmesio į „kulinarijus pasirodymus“. Tačiau tuomet juos reiktų kaltinti ir tuo, kad pasaulyje apskritai egzistuoja kultūrų bei skonių skirtumai, kad egzistuoja mums neįprastos, o todėl ir nepriimtinos tradicijos.

Tuo tarpu, nepaisydami nepaaiškinamu pykčiu mojuojančių teisėjų

vertinimų, „pilvažmogių“ po sunkių darbų, vakarais, naktimis, pasenę ir pavargę, kaip šventą ir tik su jais numiršančią pareigą rengdami lietuviškus renginius, visomis įmanomomis priemonėmis į tuos renginius bando privilioti kiekvieną, net ir toliausiai nuklydusią lietuvišką sielą. Ar reikalingos tos taip sunkiai privileijuojamos „sielos“ — čia jau kitas klausimas. Tačiau būtent čia labiausiai ir praverčia kugelis bei cepelinai.

„Viskas labai paprasta“, sako jie. „Tie, kurie toje veikloje dalyvaujame, į renginį ir taip ateisime, nesvarbu, bus tie cepelinai ar ne. Tai mūsų pareiga. Tačiau cepelinai — patrauklus jaukas tiems, kuriems lietuviybė yra ne pati svarbiausia sąvoka. Juk pavalgyti mėgsta visi. O iš kitos pusės, jeigu po renginio nebus maisto, mes paprasčiausiai greičiau išsiskirtysime, galbūt trumpiau pakalbėsime, mažiau pabūsime kartu. Juk maistas ant stalo — senose lietuvių tradicijose. Tai tarpusavio pasitikėjimo“.

KODĖL RAŠAU?

Gavau bilietus į lietuviško dienraščio „Draugas“ pokylį. Vieno bilieto kaina „tik“ 75 dol. Pokylis rengiamas Willowbrook pokylių salėje.

1. Kodėl Willowbrook? Šiuo metu Čikagos lietuvių turi, mano žiniomis, tris pagrindines vietas, kur organizuojant būtų remiama lietuviybė. Tai: Jaunimo centras, Balzeko lietuvių kultūros muziejus, Pasaulio lietuvių centras Lemont ir...

2. Kodėl 75 doleriai? Tai brangu. Dviems asmenims — 150 dol. Retai kas iš trečiabangių gali tiek aukoti. Iš praėjusių metų „Draugo“ pokylio patirties: maistas prastas; prieš pokylį fojė vidutinio stiprumo alkoholio „šakelė“ kainavo 10 dol. Tai brangu, nes nežinia, koks procentas nuo tos sumos teks spaudos rėmimui.

3. Jeigu geranoriškai einame paremti lietuviybę, kam reikia mokėti „sandomai ginkluotai apsaugai“? Ta apsauga ir intymias vietas tikrino (moterims tai tikriausiai patiko), kad neduok Dieve kas nors įsineš savo mėgstamų vaišių.

Yra daug kitų klausimų, neaiškumų.

mo išraiška, pasidalijimas tuo, ką visi prisimename, tuo, kas buvo brangu. Be to, daugelio tokių renginių pelnas yra skirtas Lietuvai...“

Ką padarysi, kažkam toks požiūris nepatinka. Tačiau tuomet ar ne geriau vietoj to, kad su neapykanta stebėjusi „į vietinį marazmą įklampusių“ tautiečių veidus, prie jų veiklos pabandyti prisidėti savo darbais, o nesant noro — tiesiog pasitraukti į šoną?

Bet vis tiek, liūdna... Ir liūdna dėl labai paprastų, kai kas galbūt pasakytų, senamadiškų priežasčių.

Liūdna, kad nieko nebėra švento, kad jau rytoj gali būti išvadintas „purvažmogių“, kad neegzistuoja pagarba žemės, kurioje tu esi tik svečias, šeiminkams, kad prekiaujama nešvariais baltiniais ir, deja, už labai mažą kainą. Liūdna, kai kandama į duodančią ranką. Ir išduodama. Šypsantis.

Audronė Simanonytė
„Amerikos lietuvių“ žurnalistė

Esu įsitikinęs, jog pokylio rengėjams nesvarbu, kad ne visi norintys dalyvauti turi maišus pinigų.

Mano manymu, Lietuvos Respublikos ambasadorius JAV ir meninę programą atliekantis Bostono vyrų sektetas dalyvautų ten, kur būtų organizuojamas „Draugo“ pokylis.

Noriu patarti:

Susitikimas su nauju ambasadoriumi gali būti įdomus, naudingas, prasmingas ir visiems pasiekiamas tik ne pokylio metu.

Ta pačia proga atkreipiu Jūsų dėmesį, kad vienintelis išeivijos dienraštis „Draugas“, turintis milijoninį fondą, šiandien yra prastas, neįdomus. Prastas ne tik savo išore, bet ir turiniu. Anksčiau prenumera-vau leidybinį kasdien, dabar tik šešta-dieninį leidybinį. Ir tai tik dėl lietuviškų renginių reklamos. Kaip prenumeruosi toliau — nežinia.

Vytautas Juozas
Čikaga, IL

Autoriaus pavardė redakcijai žinoma.

AR TIK PARAPIJIEČIAI KALT?

Skaitant straipsnius apie bažnyčių uždarymus vis pabrėžiama, kad parapijiečių kaltė: jie nelanko bažnyčios, neaukoja ir t.t.

Bažnyčia yra sielos gydytoja. Kai žmogus suseraga fiziškai, jis kreipiasi pas gydytoją. Jeigu jis nuoširdžiai išklausęs tavo nusiskundimų stengiasi surasti ligos priežastį, ateisi ir vėl. Jeigu matai, kad jis nesidomi tavo nusiskundimais ir tik skubina rašyti receptą, patares pabandyti šitus vaistus, skubiai neria pro duris, ant-
rą kartą nerizikuosi vėl apsilankyti pas jį, bet ieškosi gydytojo, kuriuo gali pasitikėti.

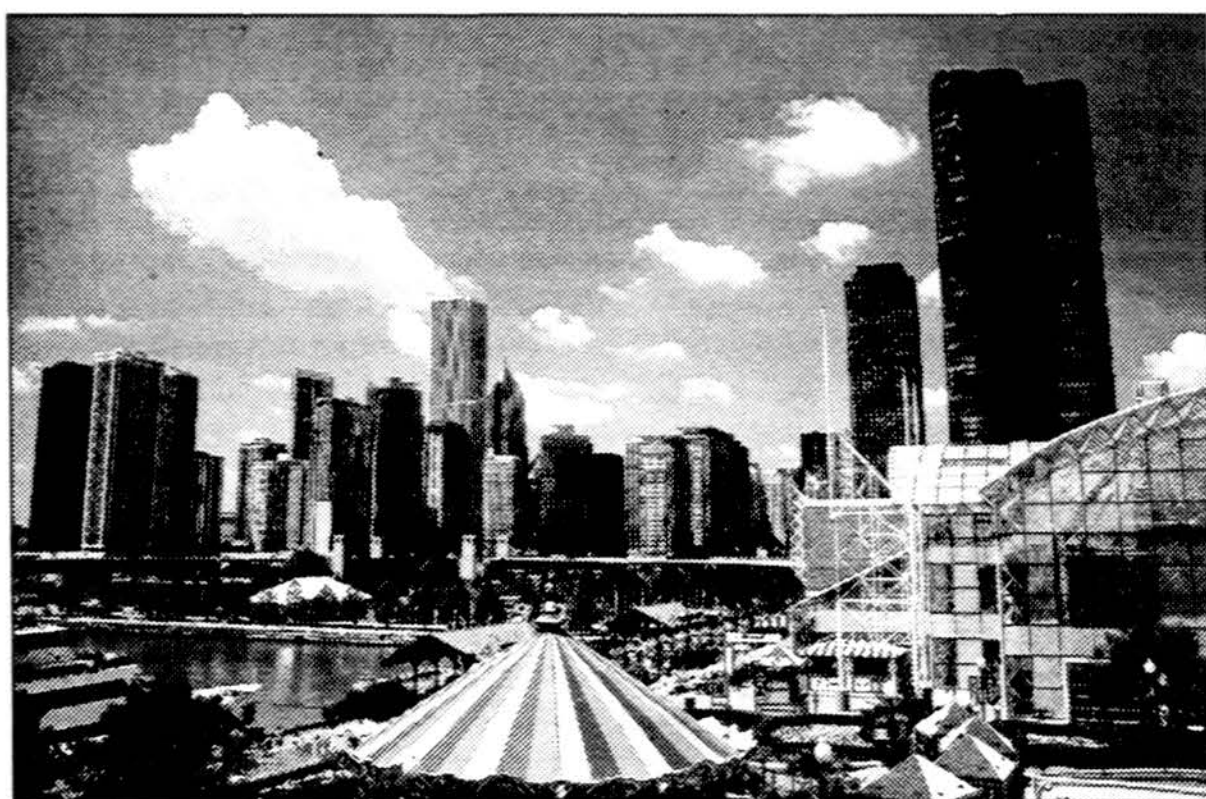
Taip yra su Bažnyčia. Jeigu maldos namuose kunigas rūpinasi savo parapijiečiais, lanko juos, kiek sąlygos leidžia, išklauso, paguodžia, pagal galimybes suteikia pagalbą ar patarimą, mielai lankaisi, aukoji parapijai bei rūpiniesi jos gerove.

Kartą teko girdėti tokį lietuvių moters nusiskundimą. Paprašė ji savo parapijos kunigo aplankyti sunkiai sergantį kaimyną, jo parapijietį, gu-

lintį ligoninėje. Kunigas atsakė: „Aš neturiu laiko. Ligoninėje yra kapelionas, kreipkitės pas jį.“ Taip, ligoninėje yra kapelionas, bet ar jis prabilis lietuviškai į ligonį, kuris gal angliškai ne per geriausiai supranta? Kokia buvo jos savijauta?

Iš savo gyvenimo galiu papasakoti atsitikimą, kuris labai sunkioje gyvenimo valandoje suteikė vilties žvelgti tai, kaip į Dievo malonę. Stai ga mirė vyras — ant mano pečių liko trys maži vaikai. Vos savaitei praėjus po laidotuvių telefono skambutis. Pakeliu ragelį. Atsiliepia klasės draugas, tapęs kunigu. Buvom nedidelė klasė ir labai stengėmės viens kitam padėti. Jis buvo labai neiškalbus ir pakviestas atsakinėti, pasimesdavo, nerasdavo žodžio atsakyti. Mes tai žinodami iš vieno kampo mokytojai nematant pasufleruodavom jam pirmą sakinį ir toliau jau jis puikiai atsakydavo. Nustebau sužinojus, kad jis tapo kunigu, o dar labiau, kad jis prisiminė mane ir pranešė, jog rytoj mane aplankys. **Nukelta į 8 psl.**

MIESTO PANORAMA

Čikagos Navy Pier ir greta stovintys dangoraižiai.

Švarios čikagiečių rankos

Dažnai Čikagos politikams prikišama, kad jų rankos suteptos kyšiais. Be rimtų įrodymų, sunku būtų su tuo ginčytis ar tai teigti. Tačiau kaip rodo mokslininkų tyrimai, paprastų čikagiečių rankos — tiesiogine šio žodžio prasme — yra švariausios visose Jungtinėse Valstijose.

Mokslininkų grupė keliuose didžiausiuose Amerikos miestuose ste-

bėjo žmonių elgesį viešuosiuose tualetuose. Pasislėpę tyrinėtojai skaičiavo, kiek žmonių, pasinaudoję tualetu, nusiplauna rankas.

Paaiškėjo, kad čia pirmauja Čikagos gyventojai. 81 proc. Museum of Science and Industry bei Shedd Aquarium tualetuose apsilankiusių žmonių pasinaudoję tualetu nusiplovė rankas.

Antroje vietoje, įvertinus daugiau nei 6,000 žmonių elgesį, atsidūrė

New York (79 proc.), toliau išsirikia-vo Atlanta (75 proc.) ir San Francisco (73 proc.).

Vyrų rankas plaunasi rečiau nei moterų. Tyrimo duomenimis, trečdalis vyrų nenusiplaudo rankų, pasinaudoję tualetu, palyginus su 13 proc. moterų.

Neįprastas antikarinis protestas

Nuo šio pirmadienio Čikagoje ir kai kuriuose kituose JAV miestuose karo Irake priešininkai pradėjo neįprastą akciją. Jie būriais užtvindė naujokų verbavimo punktus, taip tikėdamiesi sutrukdyti karininkams lankytis mokyklose, kur jie dažniausiai ieško naujų savanorių.

Apsiginklavę plakatais, tokiais kaip „Nepasirašyk jokių dokumentų“, protesto akcijos dalyviai apibėrė įvairiais klausimais verbavimo agentus.

Akcijos dalyviai kaltina kariuomenės vadovybę, kad naujokams nuolat meluojama ir žadamos premijos bei lengvatų, kurių šie niekuomet negauna.

Tarp 1239 N. Clybourn įsikūrusi armijos naujokų verbavimo padalinė užplūdusi protestuotojų — nemažai karo su Iraku veteranų, nusivylusių

dabartinę vadų politiką.

Kas bijo vaikų muziejaus?

Tokį klausimą iškėlė meras Richard Daley, pasipiktinęs nepritarimu jo siūlomam naujo Vaikų muziejaus (Children's Museum) projektui. Naują Vaikų muziejų planuojama statyti greta Millennium parko Grant Park teritorijoje.

Nepaisant to, kad muziejaus perkėlimui iš dabartinės jo vietos Navy Pier pritaria meras, jis susilaukė nemažai kritikos iš 42-sios apylinkės seniūnės Brendan Reilly. Kaip tik 42-ojoje apylinkėje ir išdygtų muziejus.

B. Reilly teigimu, aplinkinių dangoraižių gyventojai skundžiasi, kad pastačius muziejų gerokai pablogėtų spūsčių problema.

Tikėtina, kad muziejus pritrauktų daug vaikų iš visos valstijos. Per mokslo metus jie į miesto centrą plūstų autobusais.

Tuo tarpu meras R. Daley davė atkirtį, apkaltinęs naują seniūnę B. Reilly rasizmu: neva seniūnė išreiškė turtingų dangoraižių gyventojų nenorą po savo langais matyti būrius ispanakalbių ar juodaodžių vaikų iš miesto pakraščio ir priemiesių. Seniūnė R. Daley kaltinimus vadina kvailais ir įžeidžiančiais.

Ar emigrantų pinigai svarbūs Lietuvai?

Atkelta iš 1 psl.

valstybėmis, nuo 2004 m. Lietuva patyrė didžiausią „protų ir rankų“ nutekėjimą svetur, tačiau oficialiai gaunamos darbo pajamos iš užsienio mūsų šalyje yra mažesnės negu kitose Baltijos šalyse.

„Tai rodo, kad emigrantams iš Lietuvos nepavyksta išsiderėti vidutiniškai tokio paties dydžio atlygio, kokį gauna Latvijos ar Estijos emigrantai, tačiau, darant tokią išvadą, būtina atsižvelgti į tai, kad santykinai didelė dalis emigravusių darbuo-

tojų užsienyje dirba nelegaliai, nemažai pajamų perduodama neoficialiais kanalais, taip pat daug uždirbtų pinigų apskritai gali būti išleidžiama svečiose šalyse“, — sakė A. Budrytė.

A. Budrytės nuomone, skaičiai liudija, kad kol kas emigrantų ekonominis vaidmuo nėra reikšmingas.

Negalima paneigti, kad emigrantų pinigai šiandien turi įtakos ir nekilnojamojo turto paklausai, tačiau jie yra pernelyg menki, kad galėtume jiems suversti kaltę už ekonominio perkaitimo požymius.

Netekome Irenos Regienės

Atkelta iš 1 psl.

3 metų uždarius, pusantrų metų laikotarpį gyveno Schweinfurto DP Resettlement stovykloje, iš kurios 1949 m. sausio pabaigoje emigravo į JAV. Trejetą metų gyveno Los Angeles, o nuo 1952 m. — Čikagoje.

Mokyti pradėjo Klaipėdoje — Kristijono Donelaičio pradžios mokykloje ir Vytauto Didžiojo gimnazijoje. Persikėlus į Kretingą mokėsi Pranciškonų ir Šventosios Vytauto Didžiojo gimnazijoje, kurią baigė 1944 m. pavasarį. Vokietijoje humanitarinius mokslus studijavo Wuerzburgo Julius Maximilian universitete. JAV lankė Los Angeles Metropolitan Business College.

Mokytojo Schweinfurto liet. gimnazijoje (1 m.), Čikagoje Dariaus Girėno lit. mokykloje (24 m.) ir Pedagoginiame Lituanistikos institute (3 m.).

Dirbo — Schweinfurte IRO DP Resettlement stovykloje vykdė Child Care officer pareigas. JAV — Los Angeles ir Čikagoje dirbo Westinghouse Corp. sąskaitųbos skyriaus. Dvejatą metų savanore dirbo VISTA organizacijoje soc. pagalbos darbuotoja. Nuo 1980 m. įsijungė „Draugo“ redakcijon, dienraščio sky-

rių redaktorės pareigose.

Spaudoje bendradarbiauti pradėjo studijų metais, rašydama korespondencijas liet. periodinei spaudai, bendradarbiaudama jaunimo žurnaluose. Nuo 1964 m. redagavo „Skautybės kelio“ skyrių „Drauge“, bendradarbiavo „Skautų aide“, „Eglutėje“. Nuo 1980 m. „Draugo“ redakcijoje dirbo skyrių redaktorės pareigose, tarp jų ir „Sporto apžvalgos“ puslapį redagavo 16 metų.

Buvo aktyvi liet. organizacinėje veikloje. Nuo 1934 m. priklausė Lietuvių Skautų sąjungai, kurioje yra vykdžiusi įvairias atsakingas pareigas. Pakelta į vyr. jūrų skautininkės laipsnį, apdovanota visais LSS Garbės žymenimis, įskaitant aukščiausiąjį — Geležinio Vilko ordiną. Priklausė Mažosios Lietuvos Rezistenciniam sąjūdžiui, Maž. Lietuvos Lietuvių draugijai, BALFui, Lietuvių Bendruomenei, Illinois Lietuvių Respublikonų lygai.

Yra parašiusi nemažai scenos veikaliukų lituanistinių mokyklų ir skautų pasirodymams.

1952 metais sukūrė šeimą su visuomenininku Algiu A. Regiu, lietuviškoje dvasioje užaugino sūnus Algį, Liną ir Audrį.

Prezidentas Valdas Adamkus priėmė Vatikano sekretorių santykiams su valstybėmis arkivyskupą Dominique Mamberti.

Prezidentūros nuotr.

Arkivyskupo vizitas priartins Lietuvą prie Šventojo Sosto

Vilnius, rugsėjo 18 d. („Bernardinai.lt“) — Neseniai baigėsi oficialus Vatikano sekretoriaus santykiams su valstybėmis arkivyskupo Dominique Mamberti vizitas Lietuvoje. Apaštališkasis nuncijus Baltijos valstybėms arkivyskupas Peter Stephan Zurbruggen teigė, jog šis vizitas yra ištisai labai reikšmingas. Minint Lietuvos ir Šventojo Sosto konkordato 80 metų jubiliejų, pats Lietuvos Respublikos prezidentas norėjo oficialiai pažymėti šią datą, pakviesdamas aukšto rango Vatikano pareigūną.

Arkivyskupo D. Mamberti atvykimas rodo, kad Šventasis Sostas taip pat aukštai vertina įvykį.

Šiuo metu Lietuvos ir Šventojo Sosto santykius reglamentuoja 2000 metais pasirašyti susitarimai, kuriuose buvo padaryti būtini anksčiau sutarčių papildymai. „Juk pasaulis per 80 metų labai pasikeitė, — sakė nuncijus, — išryškėjo žmogaus teisių problematika, įvyko Vatikano II Susirinkimas, Bažnyčia perėmė at-

sakomybę už daugelį dalykų, kurie anksčiau buvo neįsivaizduojami. Pavyzdžiui, karių sielovada, ligonių sielovada ir daugybė kitų aspektų“.

Aukštasis svečias lankėsi Šiluvoje, Kryžių kalne, aukėjo šv. Mišias ir Vilniaus katedroje, Aušros Vartuose. Vizito Lietuvoje metu mons. D. Mamberti susitiko su LR prezidentu Valdu Adamkumi, ministru pirmininku Gedimynu Kirčiu, Seimo pirmininku Viktoru Muntianu, užsienio reikalų ministru Petru Vaitiekūnu; sostinės Rotušėje bendravo su Vilniuje reziduojančio diplomatinio korpuso atstovais.

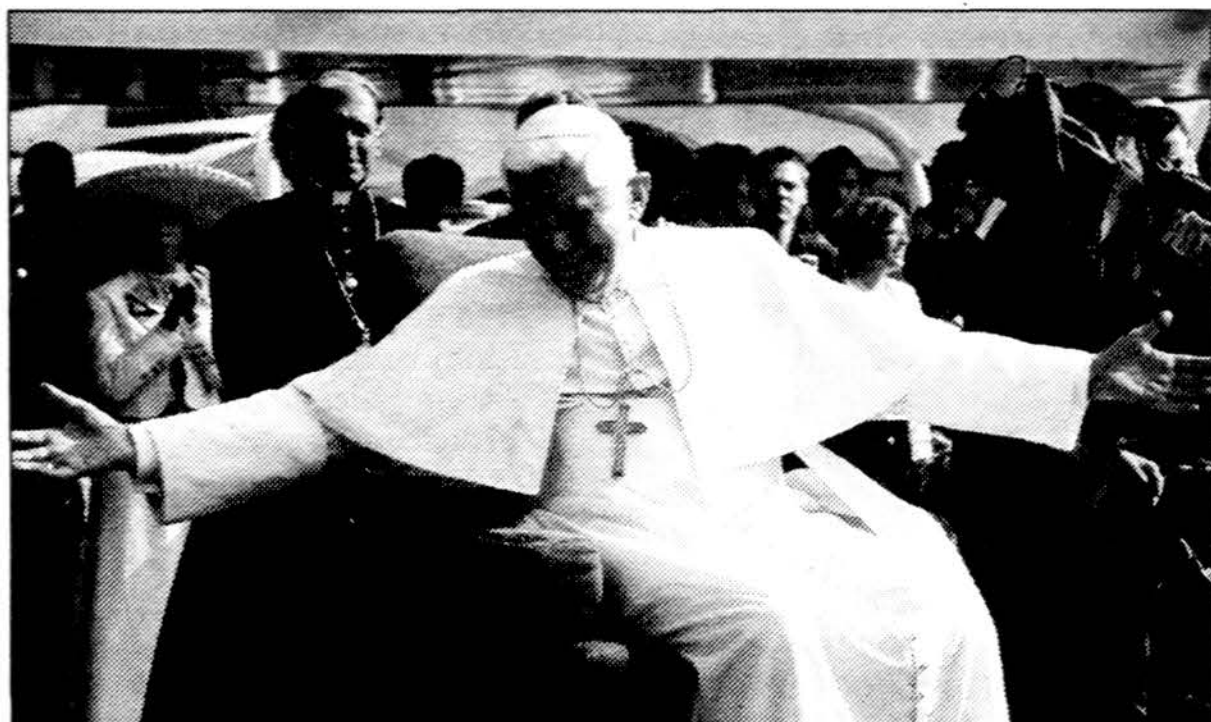
Į klausimą apie tai, kaip arkivyskupas Mamberti vertina Lietuvą, nuncijus teigė galįs tvirtinti, jog, nepaisant to, kad monsinjoras dar neilgai eina savo pareigas, jo pirmasis įspūdis apie Lietuvą pozityvus. Jis galės perduoti Šventajam Tėvui Respublikos prezidento ir LVK pirmininko arkiv. Sigitos Tamkevičiaus sveikinimus.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Popiežiaus vizitas gali užgydyti Bažnyčios skandalų žaizdas

Benediktas XVI planuoja aplankyti Jungtines Valstijas.

Vatikanas, rugsėjo 18 d. („Reuters“/BNS) — Popiežius Benediktas XVI kitą pavasarį pirmą kartą apsilankys Jungtinėse Valstijose, kur veikiausiai pamėgins užgydyti žaizdas, padarytas pastarojo meto seksualinio išnaudojimo skandalų.

Popiežius viešės New York ir dar keliuose rytiniuose miestuose, antradienį teigė Vatikano šaltiniai, pridūrę, kad kelionės maršrutas dar derinamas.

Šis vizitas turėtų įvykti antroje balandžio pusėje arba gegužės pradžioje. Pagrindinis jo tikslas bus pasakyti kalbą Jungtinėse Tautose, į kurias popiežių pakvietė generalinis sekretorius Ban Ki-moon.

Be New York, į kelionės maršrutą bus įtraukti dar keli miestai. Viena tikėtina, bet dar nepatvirtinta stotelė yra Washington, DC, o tarp kitų galimų miestų yra Boston, Baltimore ir Philadelphia.

Naujienos, kad Benediktas XVI atvyks į Jungtines Valstijas, sukėlė kvietimų iš vyskupijų bangą. Daug vyskupijų norėtų priimti popiežių 200 metų nuo savo susikūrimo progą.

Manoma, kad popiežiaus kelionė truks penkias ar šešias dienas.

Amerikos katalikybės būklė vei-

kiausiai bus viena iš svarbiausių šios kelionės temų ir suteiks progą užgydyti įsisenėjusias žaizdas.

Praėjusių metų liepą Los Angeles katalikų vyskupija sutiko išmokėti 660 mln. dolerių 500 aukų, kurios buvo seksualiai išnaudotos dar nuo 5-ojo dešimtmečio.

Ši suma, kuri reiškia, kad kiekviena auka gaus po daugiau kaip 1 mln. dolerių, yra didžiausia, kurią Katalikų Bažnyčia per pastaruosius metus sutiko išmokėti už kunigų seksualinio smurto sukeltas kančias.

2005 metais popiežiumi išrinktas Benediktas XVI griežčiau kovoja su seksualiniu smurtu Bažnyčioje negu jo pirmtakas, kuris, kilus šiems skandalams, jau buvo ligotas ir silpnas.

Ar popiežius susitikis su prezidentu George W. Bush, jei pontifikas nevyks į Washington, DC, neaišku, bet tradiciškai valstybių vadovai pasitinka popiežių atvykimo metu.

Vatikanas nori, kad popiežiaus kelionė neįvyktų per patį JAV prezidento kampanijos įkarštį, kad išvengtų bet ko, kas gali būti palaikyta mėginimu padaryti įtaką balsavimui.

Benediktas XVI 2008 metais taip pat turi aplankyti Prancūziją ir Australiją.

Rusija: JAV jėgos operacija Irane bus didelė klaida

Maskva, rugsėjo 18 d. („Interfax“/BNS) — Rusijos URM nepritaria galimam kariniam Irano problemos sprendimui, bet, atsižvelgdama į pranešimus apie JAV planus atakuoti Iraną, neatmeta galimybės evakuoti iš šios šalies Rusijos specialistus.

„Apskritai kalbant, Irano bombardavimai būtų neteisingas žingsnis, vedantis į katastrofiškus padarinius. Galima pasakyti ir taip: tai būtų katastrofiškas žingsnis, kuris atvestų į neteisingus padarinius“, — sakoma Rusijos užsienio reikalų ministro pavaduotojo Aleksandr Losiukov interviu laikraščiu „Vremia novostej“, kuris išspausdintas antradienį.

Drauge Rusijos diplomatas pareiškė viltį, kad įtampas didinimo regione nebus bent iki tol, kol baigsis Pakaspio valstybių vadovų susitikimas, numatytas spalio 16 dieną Teherane. Laukiama, kad jame dalyvaus Rusijos prezidentas Vladimir Putin.

„Nežinau, ar bombarduos amerikiečiai, vykstant Pakaspio viršūnių susitikimui. Manau, iki susitikimo susilaikys — priešingu atveju jiems iškiltų rimtų problemų“, — sakė A. Losiukov, atsakydamas į atitinkamą leidinio klausimą.

„Mes įsitikinę, kad jokio karinio Irano problemos sprendimo nėra. Jis neįmanomas. Beje, taip pat visiškai akivaizdu, kad nėra ir Irako problemos karinio sprendimo. Bet Irano atveju viskas gali būti kur kas sudėtingiau“, — pridūrė diplomatas.

Drauge jis neatmetė galimybės evakuoti iš Irano Rusijos specialistus, statančius Bušhro atominę elektrinę.

„Kadangi aplinka Irane sudėtinga, mes turime planų evakuoti žmones. Jie (planai) parengti ir gali būti panaudoti. Tačiau aš labai tikiuosi, kad jėgos scenarijus nebus įgyvendintas“, — sakė ministro pavaduotojas.

EUROPA

STOKHOLMAS

Švedų dailininką, kuriam už Islamo pranašo Mohammad karikatūras grasinama mirtimi, policija perspėjo, jog jam nesaugu gyventi savo namuose. Islamo valstybės Irake vadovu save tituluojantis Abu Omar al-Baghdad pasiūlė 150,000 už Švedijos karikatūristo Lars Vilks mirtį. Šis nuosprendis karikatūristui paskelbtas dėl piešinio, vaizduojančio pranašą Mohammad su šuns kūnu. „Aš nebėgiu čia gyventi, — telefonu sakė L. Vilks agentūrai. — Švedijos saugumo tarnyba (SAPO) mano, kad tai labai rimta“. Jam buvo leista užsukti į namus pasiimti kai kuriuos daiktus, bet turės praeiti nemažai laiko, kol jis vėl galės grįžti ten nuolat gyventi, sakė dailininkas.

TALINAS

Estijos prezidentas Toom Hendrik Ilves tikisi, kad Estija nepaaukos trumpalaikiai partinei naudai svarbiausių užsienio politikos problemų sprendimo. Drauge valstybės vadovas nepateikė tiesioginių rekomendacijų vyriausybei dėl „Nord Stream“ naftotiekio tiesimo projekto. Atsakydamas į agentūros klausimą, ką jis patartų vyriausybei, kuri ketvirtadienį svarstys prašymą, susijusį su dujotiekio tiesimu, prezidentas sakė, kad būtų keista, jeigu valstybės vadovas pradėtų patarinėti vyriausybei per spaudą.

JAV

WASHINGTON, DC

JAV nacionalinės žvalgybos direktorius Michael McConnell pareiškė susirūpinimą dėl Kinijos ir Rusijos žvalgybinės veiklos. Pranešime, kurį jis antradienį skaitė Kongrese, M.McConnell teigia, kad Kinijos ir Rusijos specialiosios tarnybos veikia Jungtinėse Valstijose beveik taip pat aktyviai kaip ir šaltojo karo metais. „Kinijos ir Rusijos užsienio žvalgybos tarnybos labiausiai agresyviai renka informaciją apie svar-

bias ir saugomas Amerikos sistemas, objektus ir plėtros projektus, ir jų pastangos artėja prie šaltojo karo laikų lygio“, — sakoma JAV žvalgybos tarnybos vadovo pranešime.

SAN FRANCISCO

Nevada valdžia po dviejų savaitių intensyvių pastangų mažina dingusio JAV keliautojo Steve Fosset paieškų mastą, pranešė pareigūnai. Nevada Civilinio oro patruliavimo majorė Cynthia Ryan teigė, kad praėjusią savaitę į paieškos misiją buvo pasiųsta 20 lėktuvų, tuo tarpu pirmadienį S. Fosset, kuris pirmasis 2002 metais pats vienas apskrido Žemės rutulį karšto oro balionu, ieškojo tik du lėktuvai. „Patikrinta jau 98 proc. Nevada teritorijos“, — pranešime teigė Civilinio oro patruliavimo padalinio Nevada vadas, pulkininkas Dion DeCamp.

RUSIJA

MASKVA

Per specialiąją operaciją Dagestane Kizil Jurto rajono Novyj Sulako miestelyje pirmadienį nukautas žymus lauko vadas Rapan Chalilov, vadinęs save „Dagestano mudžahidų emyru“. „Naktį išardant griuvėsius rastas antrojo kovotojo kūnas. Jis atpažintas kaip Rapan Chalilov“, — pranešė žurnalistams antradienio naktį respublikos VRM budėtojas. Pasak jo, kitas nukautasis — R. Chalilov pavaduotojas Nabi Nabijev. R. Chalilov yra kilęs iš Dagestano Bui-nakso miesto. Jis taip pat buvo žinomas pravarde „Rabani“. Nuo 1999 metų vadovavo Čečėnijos teritorijoje sukilėlių ginkluotų formučių vadinamajai „Dagestano operatyvinei kryptiai“.

AZIJA

KATMANDU

Buvę Nepalo maoistų sukilėliai antradienį pažadėjo sužlugdyti pasirengimą istoriniams lapkričio mėnesio rinkimams į specialią asamblėją, turinčią parengti naują konstituciją, jeigu nedelsiant nebus nuversta monarchija. Pasitraukę iš laikinosios vyriausybės ir paskelbę virtinę taikių protestų visoje šalyje, maoistai taip pat perspėjo, kad vėl gali griebtis ginklų.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND

www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu | visas pasaulio šalis.

Auto Export

Automobilių pirkimas bei siuntimas | visas pasaulio šalis.

Small Packages

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas | namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

Air Freight

Krovinių gabenimas lėktuvu | visas pasaulio šalis.

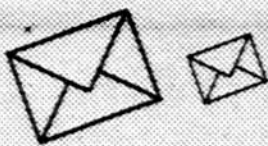
Trucking

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680

Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Laiškai, nuomonės, komentarai

AR TIK PARAPIJIEČIAI KALTI?

Atkelta iš 5 psl.

Kitą dieną, nerami ir net nepatenkinti, kad turiu jo laukti, nes nesinorėjo matyti jokių užuojautos veidų bei raminamųjų žodžių. Sulaukiau jo. Pradžioje kalbėjome apie bendrą klasius, prisiminėme praleistas dienas, draugų ir draugių likimus. Išdrįsau paklausti, kas jį atvedė į kunigystę, nes jis toks neiškalbus. Juk reikia pasiruošti pamokslams ir t.t. Jo atsakymas buvo, kad jo širdis pilna meilės žmogui — jį paguosti, nuraminti, suklydusiam surasti kelią pas Dievą. O kad jis neiškalbus sakyti pamokslus — susiraso trumpai ir paskaito, o po to pataria pasiimti žiniaraštį, kur yra plačiau aprašytos dienos evangelijos mintys. Dažnai pasikviečia ką nors pasakyti pamokslą arba po Mišių susirinkti salėje, kur jis pabendrauja su jais. Jam pažįstami turbūt visi parapijiečiai, jų džiaugsmas, vargai, svajonės.

Ir jis man sako, kad staigi vyro mirtis yra Dievo malonės ženklas. Staigia mirtimi jis buvo išlaisvintas nuo kančių, kurias būtų turėjęs tapęs invalidu, o nuo manęs nuėmė kryžių, kuris laukė manęs, jeigu jis būtų likęs gyvas, bet invalidas. Dievui reikalingos ir gelės, pražydušios pavasari, kai jis jaunus pasikviečia pas save. Jo

sodą puošia vasaros gėrybės — jauni tėvai ar motinos, į savo aruodus jis pasikviečia ir subrendusius, prigludžia jau šalnos pakastus senolius... Jis žino, ką daro, bet mus mylėdamas jis mūsų neapleidžia, kaip toji dainoj — Dievas neapleidžia smilgos palaužtos, nei benamio paukščio ištiktos audros. Neapleis ir tavęs — smilgos — pasitikėk Juo. Sunkiose valandose Jis bus šalia tavęs, o aš savo maldose prisiminsiu tave.

Pajutau didelį palengvėjimą. Supratau, kad dėl to pasaulis nesugrius, ir ne aš viena tokia. Ir jis dažnai paskambindavo, paguosdavo ir suteikdavo vilties, kad po audros vėl bus giedra.

Ne visi kunigai yra auksaburniai, bet visi supranta, kad jie yra tarpininkai tarp Dievo ir žmogaus. Jų pareiga mokyti mus Dievą mylėti, pildyti 10 Dievo įsakymų, atleisti artimui, padėti suprasti evangelijos tiesas, pasiruošti sakramentams, o pačiam nesugebant pasirūpinti tinkamu asmeniu tai atlikti. Kai kunigai bus arčiau žmonių, bažnyčios netuštės, nes žmonės nebus abejingi Dievo žodžiui.

E. Barškėtienė,
Downers Grove, IL

SAVI REIKALAI

Ilgai galvojau, kaip ir dera žemaičiui, atsilipti ar ne į tokį labai svarbų reikalą ir sugalvojau trumpai parašyti.

2007 m. rugpjūčio 14 d. Nr. 157 Romualdas Kriaučiūnas straipsnyje „Norintiems stovyklauti kartais pritrūksta vietų“ rašo: „Kai kuriose stovyklose pritrūksta vietos stovyklautojams!“ Tai vienas iš teiginių, išgirstų šių metų Dainavos jaunimo stovyklos metiniame rėmėjų suvažiavime, įvykusiame rugpjūčio 5 d.“

Na, o dabar, po tokių linksmų dalykų, laukiu, kada darbštuolis Romualdas Kriaučiūnas parašys, kad Dievo Apvaizdos lietuvių katalikų bažnyčioje parapijiečiams trūksta vietų.

Na, ir vėl laukiu, kada toks pat stebuklas (neimu į kabutes, nes jei toks stebuklas įvyktų, tikrai laikytume tai stebuklu) ir Šv. Antano Lietuvių katalikų bažnyčioje, kuri turbūt visoje Amerikoje beliko vienintelė

bažnyčia, kurioje lietuvių kalba dar yra ne kampininkė — 7 šv. Mišios aukojamos lietuvių kalba per savaitę ir tik vienos šv. Mišios anglų kalba sekmadienio rytą. Ir tada apie tą stebuklą aš parašysiu.

Mes, kurie dar likome nemirę, labai gerai prisimename tuos laikus, kada Šv. Antano lietuvių katalikų bažnyčioje ne tik visos vietos buvo užpildytos, bet ir ant bažnyčios laiptelių maldininkai stovėdavo.

Maždaug prieš 23 m., kada būdavo minimos tėvų mirties metinės su šv. Mišiomis, Mišiose dalyvaudavo apie 16 ir daugiau ar truputį mažiau šeimos narių.

Matome, kad tokiems „stebuklams“ įvykti sąlygos yra labai geros.

Būtų gerai, kad kas nors paviešintų tą viešą paslaptį, kodėl taip nevyksta.

Petras Pagojus
Detroit, MI

KLAIDOS ATITAIŠYMAS

Rugpjūčio 21 d. „Drauge“ Genės Vasaitienės straipsnyje „Idomios atostogos Lietuvoje“ pasitaikė dvi klaidos. Pirmoji — po nuotrauka „Vasaitienę pasitinka Utenos mokiniai“ turėtų būti „Vasaitienę pasitinka Naujosios Utos mokiniai“ (Naujoji

Utos pagrindinė mokykla yra Prienuj rajone). Antroji klaida vietoj „Turbūt visi pažįstame neturtingų, nieko nevertų žmonių“ turėtų būti „Turbūt visi pažįstame turtingų ir nieko nevertų žmonių“.

Redakcijos pastaba. Skaitytojų laiškuose pateikta nuomonė nebūtinai sutampa su „Draugo“ redakcijos nuomone. Taip pat primename, jog laiško autorius, ypač elektroninio laiško, turi būtinai jį pasirašyti bei nurodyti savo adresą ir telefono numerį. Anoniminių laiškų ir laiškų be adreso nespausdiname.

Anglų kalba — kalbų karalienė

ANTANAS KLIMAS

Jokia kita kalba šioje mažoje planetoje niekuomet nebuvo taip plačiai paplitusi, kaip šiuo metu yra paplitusi anglų kalba.

Prie Viduržemio jūros gyvenančiose tautose ir valstybėse kadaise pasimainydamos vyravo kelios kalbos: egiptiečių, fenikiečių, graikų, lotynų; vėliau kurį laiką buvo smarkiai paplitusi arabų kalba. O dar vėliau buvo gana plačiai pasklidusi ispanų kalba, išsiplėtusi kartu su Ispanijos imperija.

Nuo Napoleono laikų daug kur — ypač diplomatijoje — buvo vartojama prancūzų kalba. Katalikų bažnyčia du tūkstančius metų vartojo (mirusią) lotynų kalbą.

Jau nuo senų laikų žmonės norėjo turėti vieną tarptautinę kalbą. Buvo sudaryta („išversta“) apie du šimtai dirbtinių kalbų. Tik viena iš jų, esperanto kalba, šiek tiek pasklido po pasaulį, bet ji netapo tarptautine, globaline kalba, nes esperanto (Lietuvoje gimusio daktaro Zamenhof'o) buvo sudaryta iš kelių kitų kalbų, o jokia dirbtinė kalba, deja, niekados negali tapti normalia kalba.

JT šiuo metu turi šešias „oficialias“ kalbas: anglų, prancūzų, ispanų, rusų, kinų ir arabų.

O tarptautiniuose santykiuose — moksle, diplomatijoje, sporte, prekyboje, pramonėje, muzikoje, susisiekime — vis daugiau ir daugiau yra vartojama anglų kalba. Beveik visose pasaulio mokyklose yra mokomasi anglų kalbos. Labai plačiai anglų kalba yra vartojama įvairiuose interneto tinkluose. Tai dabar yra tapę tarptautiniu bendravimo keliu.

O dar XVI šimtmetyje anglų kalba kalbėjo tik keliolika milijonų žmonių Anglijoje...

Čia trumpai paminėsiu pagrindines priežastis, dėl kurių ši salos (Anglijos) kalba taip plačiai išsiplėtė po pasaulį ir tapo visuotine, tarptautine, globaline kalba.

Pirmiausia paminėsime tas tris svarbiausias politines, demografines, istorines priežastis.

Nuo XVI šimtmečio Anglijos karo ir prekybos laivynai įkūrė keliasdešimt Anglijos kolonijų visame pasau-

lyje: Š. Amerikoje, Afrikoje, Azijoje, o kiek vėliau — Australijoje. Šiose Anglijos kolonijose „prigijo“ anglų kalba, nes anglai vietinių kalbų mokytis nenorėjo. Tos anglų kolonijos pamažu plėtėsi, kartu didėjo ir anglų kalbos plotai. Vėliau susikūrė angliškai kalbančios valstybės: JAV, Kanada, P. Afrika, Australija, Karibų salos ir t.t.

XX amžiuje angliškai kalbančios valstybės (Anglija, JAV, Kanada, P. Afrika, Australija...) laimėjo du pasaulinius karus: 1914—1918 ir 1939—1945. Viena iš pagrindinių tarptautinių kalbų tapo anglų kalba.

XX šimtmečio pabaigoje keliose angliškai kalbančiose valstybėse įvyko milžiniška technologijos pažanga: atomo suskaldymas, satelitai, kelionė į mėnulį, kompiuteriai, mobilieji telefonai, internetas, el. paštas ir t.t. Pirmoji ir pagrindinė interneto kalba buvo (ir yra) anglų kalba. Sporte, prekyboje, pramonėje, moksle, spaudoje, TV vis daugiau ir daugiau yra vartojama anglų kalba.

Tai yra tos trys pagrindinės priežastys, dėl kurių šiuo metu anglų kalba yra pasaulinė, tarptautinė, globalinė kalba.

Toliau aptarsiu tris ne tokias svarbias priežastis, kurios padėjo anglų kalbai tapti, tarkim, „kalbų karalene“.

Anglų kalbos gramatika yra žymiai paprastesnė, negu bet kurios kitos indoeuropiečių kalbos gramatika. Pvz., anglų kalboje tas pats žodis gali būti ir daiktavardis (*the camp*), ir veiksmažodis (*to camp*), ir būdvardis (*camp*).

Anglų kalba — per keliolika šimtų metų — prisiskolino (pasiskolino) daugybę žodžių iš kitų kalbų: graikų, lotynų, prancūzų, vokiečių, olandų, ispanų, italų, Amerikos indėnų ir t.t. Tad jau šiek tiek palengvino įsiminti anglų kalbos žodyną (leksikoną).

Anglų kalboje yra tik 26 raidės — be jokių vadinamųjų diakritinių ženklų (= nosinės, akcentai, brūkšneliai ir pan.). Nors anglų kalbos rašyba nėra lengva, bet ji labai gerai tiko (ir tinka!) interneto tiklalapiams.

Ar anglų kalba labai ilgai išsilaikys šios planetos kalbų soste, tai jau kitas klausimas.

Margumynai

Nauja visuomenės informavimo kampanija siekiama puoselėti paveldą

Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba (VSTT) pradeda prezidento Valdo Adamkaus globojamą visuomenės informavimo kampaniją „Laiko patikrintos vertybės — naujos galimybės“.

Šia akcija siekiama, kad kuo daugiau žmonių suvoktų saugomų teritorijų — nacionalinių ir regioninių parkų, draustinių, rezervatų bei paveldo objektų — paskirtį ir svarbą, kad visuomenė ne tik pažintų, bet ir tausotų gamtos bei kultūros paveldą, pranešė Aplinkos ministerija.

Saugomų teritorijų būklei gerinti neužtenka vien VSTT, valstybinių parkų direkcijų, kitų aplinkosaugos institucijų pastangų. Iki šiol vis dar tenka susidurti su neigiamu požiūriu į saugomas teritorijas. Visuomenės informavimo kampanija „Laiko pa-

tikrintos vertybės — naujos galimybės“ pradeda naują etapą saugomų teritorijų sistemos istorijoje — puoselėti šias teritorijas remiantis viešojo ir privataus sektorių partneryste.

Kampanijos metu į bendrus projektus siekiama įtraukti žemės bei miškų savininkus, ūkininkus, vietos gyventojus ir parko lankytojus, bendruomenes bei nevyriausybinės organizacijas.

Konkursas padės įgyvendinti bendruomenei naudingiausias verslo iniciatyvas, pavyzdžiui, plėtoti amatus ir verslus, gaminti ekologiškus produktus, teikti turizmo aptarnavimo paslaugas, organizuoti tradicines regiono šventes, tęsti etnokultūros tradicijas, įrengti „žaliųjų maršrutų“ infrastruktūrą.

BNS

Uolos, opalai ir kupranugariai (Žvilgsnis į seniausio žemyno vidurį)

NIJOLĖ JANKUTĖ

Nr. 2

Pietų Australijoje

Dailus Renmark miestelis ant upės kranto. Čia ir paminklas jo įkūrėjui Renmark su užrašu, parafrazuojant senovės Lydijos (dabar Turkija) karalių Krėzą, kuriam tik palietus, viskas pavirsdavę auksu: „...Jis pavertė mūsų vandenį į auksą“ (pelningoji laukų drėkinimo sistema). Sutemus pasiekiam Adelaide.

Adelaide

Miestas pasitinka mus su gausiu lietuvių ir šauniu viešbučiu. Prie jo durų tupi du žalvariniai liūtai, šiek tiek panašūs į tuos prie Čikagos Meno instituto. Vakarienuojam restorane juokingu vardu „Swish“, ragaujame raudonus melono ledus — „Illusion“.

Rytas apniukęs, tik 1°C, bet mūsų autobuse šilta ir važiuojam pasižvalgyti po miestą, kuris nešioja Anglijos karaliaus William IV žmonos vardą. O ji, kaip Linda pasakoja, nesiteikusi čia net atvykti. Begėdė!

Miestą kūrė plk. Wm. Light, sužavėtas gražiomis Murray upės apylinkėmis, patogia St. Vincent įlanka, pusiasaliais, Kengūrų sala. Jis buvęs dėmesingas miesto planuotojas, paskyręs šimtus hektarų parkams, aikštėms. Mieste yra didžiausias aborigenų meno muziejus ir daugiau parduotuvių negu kituose Australijos didmiesčiuose. Gal todėl, kad jo apylinkės — vaisių ūkiai ir vynuogynai. Linda pasakoja ne tik vietovių istorijas, bet prideda ir anekdotų. Kad ir tą su karalienės Viktorijos paminklu, pro kurį pravažiuojam. Kažkokios anglų šventės metu Adelaidės studentai išpiešę ryškus pėdas, vedančias nuo Viktorijos paminklo tiesiai į... viešą parko tualetą. Kilęs didžiausias skandalas! Ne pirmas kartas, kai čia gyvendama, girdžiu pasiūlymus iš labai sumažėjusios karališkosios Britanijos, kuriai vis dar pavaldus (?) didžiulis Australijos žemynas.

Septynių kalvų vynas

Vyno kraštu keliaujant, kaip gi neapplanstyti vynuogyno ir neparagauti vyno! Traukiam pirmyn į Clare

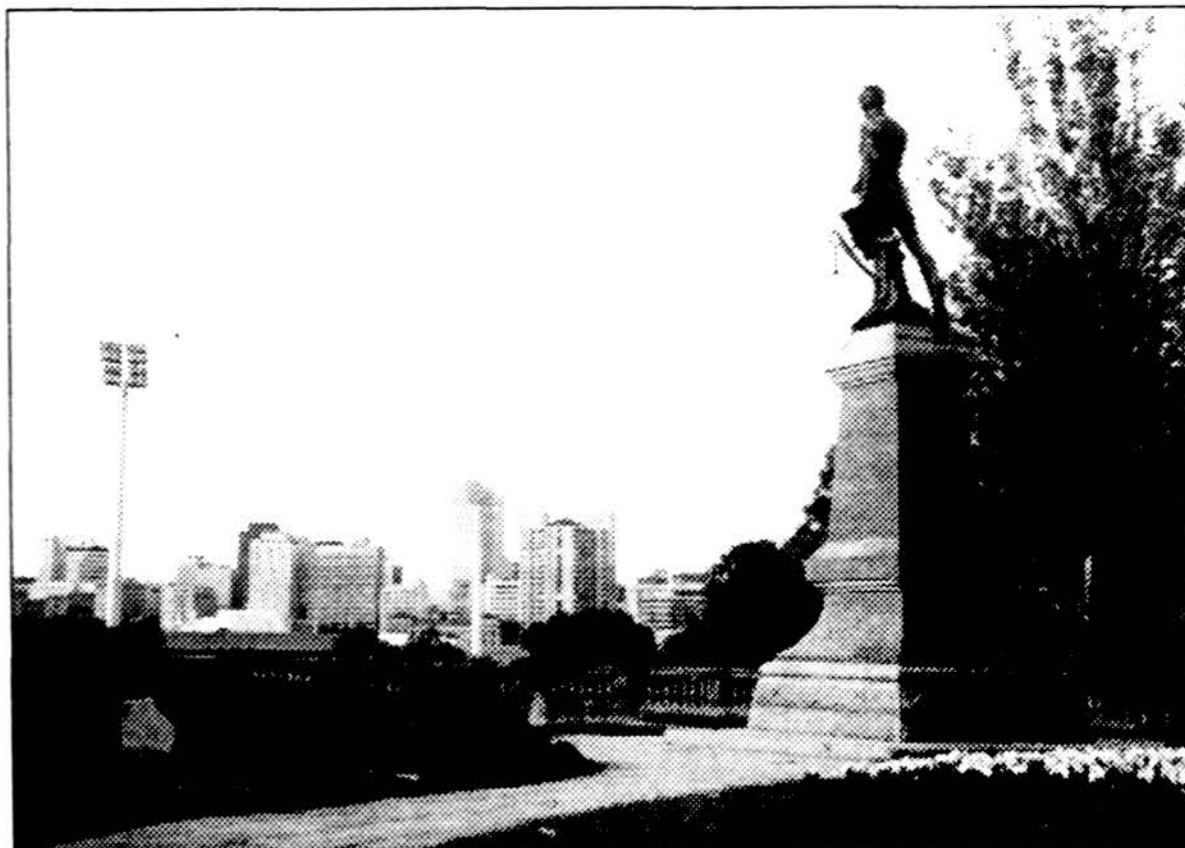
miestelį, į „Septynių kalvų“ vynuogyną. Pakelėje vynuogynai, vynuogynai — ištisos armijos drausmingai surikiuotų, suraišiotų medelių. „Septynių kalvų“ vynuogyną 1851 m. įsteigė ir išlaiko tėvai jėzuitai, pirmieji čia atvykę 1848 m.

Žygiuojame visi į vyno ragavimo pastatą, į vyno rūsius. Čia milžiniškų statinių eilės, o lentynos pilnos vairovystėje blizgančių butelių. Rikiuojamės prie ilgo stalo — kad ragausim, tai ragausim žaliąjį vynelį! O to vyno ne tik žalio, bet raudono, gelsvo, rusvo su ilgiausiais vardų sąrašais. Pasirink, kurį nori paragauti — gausi pusė taurelės.

Nesu vynu žinovė, nei didelė jų ragautoja, bet dėmesį patraukia lietuviškai skambantis pavadinimas — Botrytis Semilion. Būtinai ragauju. Saldus, kvapus. Klausiu pardavėjos, kas gi tas Botrytis. Paaiškina, kad tai tokia pelėsių, augančių ant vynuogių, rūšis. Matyt, jie gerai veikia uogos sultis. Tačiau už Botrytį labiau susidomiu dideliu, šiaudų pilnu, krepšiu prie durų, kuriame tupi — katinas! Šviesiai gelsvas, kaip tas vynas, atrodo lyg žaislas — kimštunikas, bet kai paglostau — „pasako“ tingų „miau“ ir vėl užsimerkia. Netrukau sužinoti, kad jo vardas Frontignac (rimuojasi su cognac!), o jo titulas — „Septynių kalvų vyno rūšio durininkas“! Kol bendrakeleiviai ragavo ir pirkė vyną, aš draugavau su Frontignac. Nežinau, ar jis buvo išdidus, kaip pareigūnams dera, ar mieguistas nuo vyno, kad šaltai priėmė paglostymus ir kalbinimus.

Grįžtant į autobusą, užsukau į nedidelę bažnytelę Šv. Aloyzo vardu. Ji man atrodo kaip viduramžių pilaitė — kresna, ruda, siauralangė, bokštas lyg nupjautas kaminas. Viduje jaukesnė. Altorių puošia Marijos paveikslas, jėzuitams dovanotas Bavarijos karaliaus Liudviko. Priangyje — informaciniai lankstinukai apie jėzuitų veiklą šioje apylinkėje, apie vynuogynus, komercinį ir mišinių vyną. Lauke už vynuogynų matosi paminklas Jėzuitų Ordino įkūrėjui Ignacijui Loyolai ir pirmojo jėzuito Australijoje, Pranciškaus Weikert kapas.

Bus daugiau.

Adelaide, S. Australia. Paminklas miesto įkūrėjui plk. Wm. Light.

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIZINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliskai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
VIK DUGAR, MD

Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
suželdimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.Illinoispain.com

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos
gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

MARGUTIS II LIETUVIŲ RADIOJO LAIDOS

1450 AM banga iš WCEV stoties
KLAUSYKITE KIEKVIENĄ VAKARĄ

Tel. 773-476-2242 nuo 8 val. v. iki 8:45 val. v.

AMERIKOS LIETUVIŲ RADIOJO LAIDAS GALITE GIRDĖTI
INTERNETU www.wcev1450.com

SIŪLO DARBĄ

ASSISTANT LAB MANAGER
CHEMISTRY/SCIENCE
BACKGROUND
FAX 630-257-7553
PHONE 630-257-9822

PASLAUGOS

STATE FARM
INSURANCE
AUTOMOBILIO,

NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis
Off. Mgr. Aukšė S. Kane
Vilma Jarulienė
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654/773-581-8654

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir
virtuvų įrengimas; priestatai;
keramikos plytelės; „sidings“
„soffits“, „decks“, „gutters“, plokštės ir
„shingle“ stogai; cementas,
dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500

NEKILNOJAMASIS TURAS

GREIT PARDUODA
First Landmark Realty

Bus. 773-590-0205
Res. 708-425-7160

RIMAS
STANKUS

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

IVAIRŲS

* Moteris ieško darbo senelių priežiūroje
su grįžimu namo. Tel. 708-691-8650.

* Reikalinga auklė priežiūrei vaikučius 2
dienes savaitėje Bridgeport rajone. Tel.
773-896-6819, Elenutė.

* Ieškau moters, Lemont centre kartu
nuomotis butą. Tel. 630-518-1072.

* Ieškau darbo su gyvenimu senų
žmonių priežiūroje, Downers Grove ir
aplinkiniuose rajonuose. Tel. 630-723-
9905.

* 8 metų berniukui Lietuvoje labai reikia
saksofono Alfa. Tel. 773-816-6947.

* Moteris ieško darbo su grįžimu namo
keturioms ar trimis dienoms. Gali dirbti
naktimis ar bet kurią savaitės dieną.
Siūlyti įvairius variantus. Tel. 708-691-
6996.

Daugiausia eilėraščiai gimsta iš skausmo

JAV LB Lietuvių Rašytojų draugija (pirmininkė Stasė Petersonienė) rugsėjo 30 d. visus kviečia į Rašytojų draugijos premijų įteikimo popietę, kuri vyks Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre. 2006 metų Rašytojų draugijos premijos bus įteiktos Irenai Norkaitytei-Gelažienei ir dr. Antanui Lipskiui. Laureatai žinomi ne tik savo poezijos knygomis. Abu jie yra ir dailininkai, surengę ne vieną dailės parodą. Šios popietės metu dalyviai galės pasigėrėti ir šių dviejų menininkų dailės darbais. Šiandien savo skaitytojams siūlome pokalbį su 2006 metų Rašytojų draugijos premijos laureate Irena Gelažiene.

– Pirmiausia leiskite pasveikinti Jus su JAV LB Rašytojų draugijos premija. Kaip Jūsų gyvenime atsirado menas?

– Čia turbūt šiek tiek „kaltas“ paveldėjimas. Mano teta buvo menininkė, ypatingai rankdarbių. Ji gražiai piešė. Tai, matyt, ir man šis tas teko. Mano dukra Daiva Kizlauskienė taip pat yra iliustratorė. Piešti ir rašyti mėgau visada. Bet rimčiau piešti pradėjau tik atvažiavusi į Ameriką. O rašiau jau nuo jaunystės. Gimnazijoje lankiau literatūros būrelį, sėmiausi rašybos paslapčių.

– Kokią gimnaziją esate baigusi Lietuvoje?

– Jurbarko gimnaziją.

– Ką Jūs studijavote po gimnazijos baigimo?

– Buvau pradėjusi studijuoti odontologiją, tačiau po trejeto metų gyvenimas pasikeitė, reikėjo palikti savo kraštą. Taip mano studijos ir baigėsi. Vėliau Vokietijoje aš dar bandžiau tęsti studijas Frankfurt universitete, tačiau nežinojimas gerai kalbos, sunkios sąlygos, artėjanti emigracija nebeleido tęsti mokslų. Atėjus laikui emigruoti, likimas mus nusviedė į Čikagą. Tačiau ir gyvendama stovykloje „draugavau“ su menu – visą laiką dainavau „Dainavoje“.

– Kaip sekėsi įsikurti Amerikoje?

– Atvažiavus reikėjo įsikurti. Dirbom visokiąsias darbus, tikrai vargom. Vėliau išmokau spausdinti mašinėlė, baigiau kursus, tada gavau lengvesnį darbą, pasidarė lengviau gyventi.

– Nors Jūs apdovanojama Rašytojų draugijos premija, mane domina Jūsų dailės darbai. Pirmieji Jūsų darbai labiau natūralistiniai, vėliau pereina į abstrakciją, dar vėliau Jūsų darbuose atsiranda kubizmo elementų. Kokios tokios kaitos priežastys?

– Kaip ir viskas gyvenime – iriesi pirmyn (kartais gal net atgal? – juokiasi). Taip ir mano kūryba nestovėjo vietoje. Man visada buvo įdomu pabandyti kokį nors naują žanrą, stilių. Tai ir bandydavau. Aš labiau linkusi prie kubizmo. Galbūt sukau seselės Mercedes, pas kurią mokiausi meno paslapčių, pėdomis. Aš visą laiką mėgau „skaldyti“ paveikslą. Kiekvienas žmogus yra kitoks, bet pabandyti kažką naujo, manau, visi nori. Tad viskas kažkaip savaime gaudavosi.

– O dabar apie spalvas. Jūsų spalvos „nerėkia“, jos prislopintos. Kodėl Jūs renkatės pastelines spalvas?

– Kad aš esu toks žmogus. Man atrodo, kad nesu rėksnė. Geriau viduje pergyvensiu, neisiu, nešūkausiu, nesiskūsiu visiems. Galbūt todėl ir mano spalvos tokios. Be to, aš mėgstu švelnumą, todėl ir mano darbai atlikti švelniomis spalvomis.

– Ar Jūsų darbų koloritas priklauso nuo temos?

– Taip koloritas priklauso ir nuo temos. Bet spalvas reikia ir suderinti. Ne visos spalvos tinka viena su kita. Jeigu spalvos tinka, aš nieko prieš ir

Irena Gelažienė prie savo tapyto paveikslų „Medžiai“. Antano Kizlausko nuotr.

kitą spalvą paimti. Turi būti spalvų derinys.

– Kaip pasirenkat temą?

– Kartais aš pradedu piešti be jokio plano. Jis atsiranda bėpėsiant. Man patinka – čia nubrėžti, čia nubrėžti, tada įdedu truputį natūralizmo, visiškos abstrakcijos nemėgstu. Tokie nesuplanuoti darbai man geriausiai ir pavyksta. Jeigu susidaryčiau planą, man kartais tas darbas visai neišeina.

– Ar taisote baigtą darbą, ar tik pabaigiate ir užmirštate apie jį?

– Čia geras klausimas (juokiasi). Kartais išeina labai greitai ir labai gerai, o kartais ilgai negaliu paveikslą užbaigti. Ateina kita diena, pasižiūriu, ką nors pataisau, pavaikštinėju – ir vėl ką nors pataisau.

– O nebūna taip, kad pataisot ir gaunasi blogiau, nei buvo?

– O, žinoma, būna ir taip (juokiasi).

– Jūsų darbai daugiausia atlikti akriliais dažais. Kodėl?

– Man su jais patinka dirbti, nes jei ką sugadini, gali pataisyti. Aliejiniiais dažais tapytas darbas ilgai džiūsta, sunku pataisyti. Man labai patinka aliejiniiais dažais tapyti darbai, bet tai labai didelis darbas. Be to, turi turėti atskirą patalpą, kur galėtum „taškytis“ tais dažais. Pastelės nemėgstu, turiu padariusi tik vieną darbą. Darbai, atlikti pastele, neilgaamžiai. O akrilika yra labai paprastas vandeninis dažas, su kuriuo patogiau dirbti.

Mėgstu ir akvarelę, tačiau tai labai kaprizingi dažai – jei jau ką sugadinai, nelabai pataisyti, mesk visą lapą lauk. Ant viršaus dažo taip pat nebeuždėsi, bus visai ne tas, ką norėjai gauti.

– Ar esate dalyvavusi dailės parodose?

– Esu. Dar kai mokiausi pas seselę Mercedes, tai Šileikis buvo suorganizavęs ne vieną parodą – tai banke, tai Čiurlionio galerijoje.

– O Jūsų eilėraščiai ir tapybos darbai ar „susišaukia“? Ar iliustruojate savo rašytus eilėraščius? O gal pagal nupieštą paveikslą rašote eilėraščių?

– Ne, ne. Mano paveiksliai ir eilėraščiai gyvena

visai atskirai. Ruošdama išleisti eilėraščių rinkinius aš tiesiog maždaug pritaikau kažkada nupieštus paveikslus.

– O kaip gimsta tie eilėraščiai?

– Daugiausia eilėraščiai gimsta iš skausmo. Gyvenime turėjau daug pergyvenimų. Ir savo išgyventą skausmą išsakyčiau eilėraščiais, ypač tai žymu pirmojoje mano knygoje („Baltoji paukštė“, 2000, Ričardo spaustuvė – L. A.). Tiesa, kartais eilės gimsta ir iš gožio. Aš mėgstu grožį, daug kuo grožiuosi. Poezija – tai jausmų išreiškimas.

– Ar Jūsų mėgstamas medis yra beržas, ar teisiog atsitiktinai bevartydama Jūsų knygas radau net keletą eilėraščių apie šį medį?

– O ne, neatsitiktinai. Mano tėvas buvo girininkas, ir mes gyvenome gražioje aplinkoje, prie pat miško, kurį nepaprastai mėgstu. Mūsų namas buvo apsuptas medžių. Tie žavingi beržai po mūsų langais buvo mano didžiausi draugai.

– Esate išleidusi tik 2 poezijos knygas? Kodėl tos knygos taip ilgai nebuvo išleistos, juk rašote gana seniai?

– Aš jų būčiau visai neleidusi, bet mano kaimynas Petras Aleksa mane vis skatino, o vėliau ir padėjo išleisti pirmąją knygą. Ta knyga išėjo visiškai netikėtai.

– Jūsų dukra Daiva Kizlauskienė taip pat pasuko meno keliu?

– Taip. Ji jau nuo vaikystės tik piešė ir piešė. Daiva University of Illinois at Chicago studijavo meną, šiuo metu ji dirba knygų iliustratore. Šalia iliustracijų kartais piešia paveikslus. Jos darbai – abstraktūs.

– Sveikiname Jus su premija, linkime kūrybinės sėkmės ir dėkoju už pokalbį.

Kalbino
Laima Apanavičienė

IRENA GELAŽIENĖ

MANO BERŽUI

Kartu užaugome —

Išbėgai tu ir liemeniu ir šakomis,
Viršūne langą kutenai išdykęs,
Kai ginčijais su vėju.

Tu mano vasaros svajas girdėjai,
Ir guodei, kai verkiau;
Tavo šakom dangaus ilgėjęs,
O šaknimis į žemę vėl grįžau.
Tiek daug planų abu naktim

šviesiom sudėjom,

Tu nebarei manęs, išleidai, nors,
žinau, gedėjai.

Ar gyvas tebesi — aš nežinau —
Apsnigo metai pamažu mane
Vilionių ir skausmų nepagailėję.
Tu gal prie lango tebestovi vis
Linguojamas to pačio vėjo...

Pirmame lietuviškame dailės aukcione – pirmieji kainų rekordai

JONAS SKAČKAUSKAS

Meno rinkos agentūros, įmonės, suorganizavusios pirmą tikrą – ne labdarinę, dailės aukcioną Lietuvoje direktorei Simonai Makselienei ateityje teks domėtis krepšiniu. Šis veiksnys turbūt nebuvo pats svarbiausias, nulėmęs gana negausų aukciono lankytojų skaičių, bet įtakos turėjo.

Rugsėjo 14 d. vakare Taikomosios dailės muziejaus salėje susirinko apie 30 žmonių, iš kurių 15 užsiregistravo kaip aukciono dalyviai. Du iš jų tapo realiais pirkėjais: pirmasis už 1,300 litų nupirko Lidos Dubauskienės grafikos darbų diptiką „Šiandien man yra gerai“ ir „Ant kilimėlio“ (pradinė kaina – 1,200) bei už 9,400 litų Vyganto Paukštės paveikslą „Erdvės pojūtis“ (pradinė kaina – 9,200).

Penktadienį pasiektas ir pirmo aukciono pirmasis rekordas – legendinio jau mirusio tapytojo Rimvydo Jankausko (Kampo) kūrinių „Be pavadinimo“ antrasis pirkėjas įsigijo už 17,500 litų (pradinė kaina – 17,000). Kadangi varžytinių nebuvo, visi trys lotai nupirkti kainą pakėlus vienu intervalu.

Iš viso aukcione buvo pristatyta 63 kūrinių ir 21 menininkas.

Didžiąją rinkinio dalį sudarė aliejinė tapyba, tačiau jame taip pat buvo ir grafikos, fotografijos, keramikos bei skulptūros kūrinių. Visi aukcione pristatyti autoriai yra gerai žinomi Lietuvos meno pasaulio atstovai – Algimantas Kuras, Eugenijus Cukermanas, Rūta Katiliūtė, Jonas Gasiūnas, Algimantas Kunčius, Gintautas Trimakas, Ksenija Jarošvaitė, Antanas Šnaras, Eglė Vertelkaitė ir kiti.

Nepaisant gana kuklių pirmo aukciono rezultatų, meno rinkos ekspertai sveikina pačią renginio sumanymą. „Yra labai sveikintinas dėmesingas santykis su Vakarų rinkų sistemose egzistuojančiais modeliais ir pastangos elgtis pagal jau nusistovėjusias taisykles, o ne pagal provinciališką lietuvišką požiūrį, kuomet mes manome, jog esame kitokie, ir mes veiksimė pagal savas taisykles“, – sakė meno kritikė Elona Lubyte.

Priešasčių, kodėl buvo nupirkta palyginus nedaug darbų, toli ieškoti nereikia. Aukcionai neišsivysčiusiai Lietuvos meno rinkai kol kas yra ypač svetimas reiškinys.

Kolekcionieriai darbus perka kūrėjų dirbtuvėse, didžiausią vertybę įvardindami savo sugebėjimą nusiiderėti, ir nesusimąsto, kad šitaip iškreipia darbų vertę ir mažina savo pačių padarytų investicijų gražą (tai puikiai įrodo kelis kartus sužlugusios buvusio kunigo Ričardo Jakučio kolekcijos varžytinės, kol galų gale jos dalį puslėčiui įsigijo žinomas kolekcionierius).

Nuo kolekcininkų neatsilieka tarpininkai – interjero dekoratoriai, savo klientams kūrinius taip pat pirkdami „iš rankų“, šitaip bandydami sutilpti į biudžeto apribojimus, o užsakovams pasakodami pasakas apie kasmet didėjančią kūrinių vertę.

Situacijos negerina ir beveik visų dailės galerijų veikla. Jos vegetuoja tarp pasigailėtinos būtinybės nuomoti ekspozicinį plotą dailininkams ir nuobodaus laukimo, kol ateis pirkėjas, kuriam būtina reikia sąskaitos-faktūros. Nes jei nereikėtų, ir tas keliautų į dirbtuves.

Beje, instituciniai pirkėjai, ypač svarbiausias – Nacionalinė galerija – meno rinką gerokai praskaidrintų, jei skelbtų įsigytų kūrinių kainas. Štai jau neblogame Lietuvos dailės muziejaus tinklapyje yra informacija apie, tarkim, iki 1996 metų nupirktus tapybos kūrinius. Tarp jų yra ir V. Paukštės penki darbai, nupirkti 1986–1989 metais. Penktadieniniame aukcione V. Paukštės paveikslą nupirko už 9,400 litų. Jei muziejaus tinklapyje būtų parodyta tuometinė kaina, vakarykštis pirkėjas jau žinotų, kas įvyko su V. Paukštės kainomis per 20 metų. Bet kainų nėra...

Antroji pirmo aukciono rezultatų kuklumo priežastis – kolekcijos pobūdis. Prekiauti šiuolaikine dailė sunku ne tik Lietuvoje – visur. Jei kolekciijoje būtų daugiau retesnių tapybos darbų iš sovietiška disidentinio (o ir tiesiog sovietinio) palikimo, aziotažas būtų didesnis. Dar geriau, jei pavyktų surasti darbų, nutapytų iki 1940 metų – bet tam organizatoriams reikia ypač stipriai padirbėti.

Ir jokiais būdais neklausyti aukciono vedėjo Algimanto Čekuolio, pasakiusio, kad antrame aukcione „kainos jau nebebus lietuviškos“. Reikia nepamiršti mikroekonomikos pagrindų ir atsiminti, kad kainas formuoja paklausa. Ir pasiūla.

Balsas.lt

Ilgametei „Draugo“ redaktorei

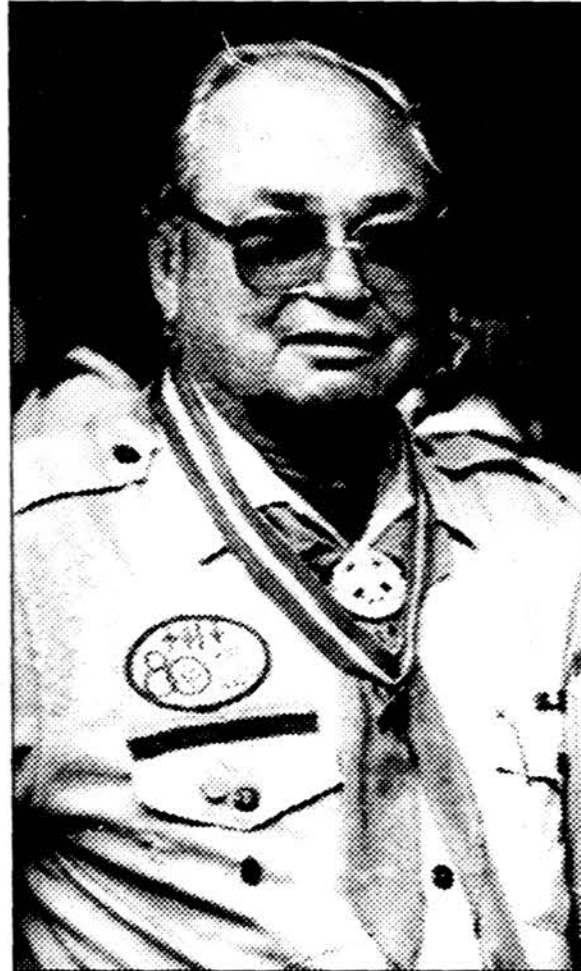
A † A

IRENAI REGIENEI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame vyrą ALGĮ, sūnus ir visus artimuosius.

„Draugo“ leidėjų taryba

LIUDUI RAMANAUSKUI IŠĖJUS „NAMO“

Liudas Ramanauskas

Taip palengva griūva skautijos šulai, atidavę vadovavimą jaunajai kartai. Vyresnis skautininkas, filisteris, „Geležinio Vilko“ narys Liudas Ramanauskas, dirbęs Lietuvių skautų sąjungai ir lietuvių visuomenei, išėjo „poilsui“, nors dar daug galėjo nuveikti.

Liudas gimė 1927 metais, Pilviškiuose, Suvalkijos lygumose, paūgėjęs įsijungė į gimnazijoje veikiančią skautų organizaciją dar Nepriklausomoje Lietuvoje ir išbuvo skautu iki pat atsiskyrimo su šiuo pasauliu. Per visą laikotarpį ėjo atsakingas pareigas. Artėjant raudonajam marui, pasitraukė į Vokietiją, o karui pasibaigus, atkūrus skautišką veiklą išeivijoje, įsijungė į anglų zonoje veikiančią skautų vienetą. Įsteigus Pabaltijo universitetą Pinneberge į jį įstojo studijuoti inžineriją. Būdamas universitete, įsijungė į akademinę skautišką veiklą, talkindamas veikiančioms draugovėms, dalyvavo lietuviškoje kultūrinėje veikloje.

„Laimei nusišypsojus“, atvyko gyventi į Ameriką, bet tuojau buvo pašauktas į Amerikos karinę tarnybą, nes tuo metu vyko Korėjos karas. Liudui mokant daug kalbų: lietuvių, rusų, lenkų ir vokiečių – buvo nukreiptas vėl į Vokietiją kaip vertėjas. Tai rodo, kad Liudo būta labai gausaus, todėl ir skautiškoje veikloje jam buvo suteikiami patyrimo laipsniai ir aukšti apdovanojimai.

Atlikęs pareigą Amerikai, įstojo į Illinois Institute of Technology (IIT) Čikagoje inžinerijos klasę. Baigęs mokslus ir gavęs labai atsakingą darbą „People Gas“, atsidėjo šeimos kūrimui. Nors buvo labai užimtas mokslu, nenutraukė ryšių su Akademiniu skautų sąjūdžiu ir Čikagoje

veikiančiais skautiškais vienetais.

Dirbdamas ir skautaudamas su Albina Kašelyte iš Detroito sukūrė skautišką ir užaugino lietuvišką, skautišką šeimą. Skaites: Astą, Indrę, Renatą ir skautą Donatą. Visi Ramanauskų vaikai baigė lituanistines mokyklas, dalyvavo lietuviškoje veikloje: choruose, tautinių šokių rateliuose ir sporte. Sūnus Donatas buvo geras ilgų nuotolių bėgikas. Visi tie užsiėmimai pareikavo iš tėvų daug pastangų ir nemažai išteklų.

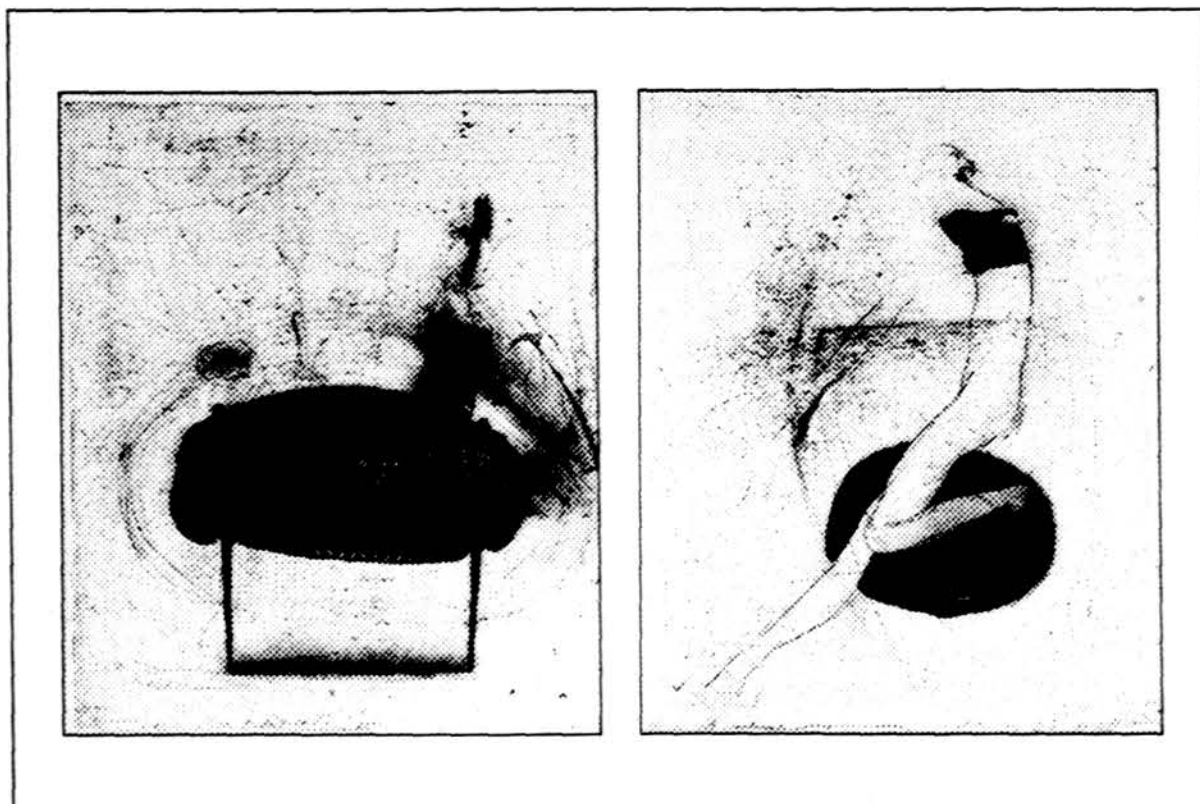
Akademikams skautams įsteigus Vydūno jaunimui remti fondą, perėmė išdininko pareigas ir išbuvo jose iki mirties. Tai nepaprasto darbštumo asmenybė, nes be išdininko pareigų įsijungė į „Lituanicos“ tunto veiklą, vadovavo draugovei, talkino stovyklavietės statybai. Būdamas inžinieriumi ir dirbdamas didžiulėje „People Gas“ kompanijoje, žinojo visus statybos reikalavimus, kuriuos panaudojo valgyklos ir prausyklos pastatų statybai.

Liudas be vadovavimo ir statybos darbų pagarsėjo kaip lietuviškų kopytstulpių projektuotojas ir jų gamintojas Kaziuko mugėms. Nagingo ir darbštaus žmogaus ieško daugelis, todėl ir Jaunimo centro vadovybė paprašė Liudą eiti išdininko pareigas, kurias jis ėjo iki paskutinio atodūso. Visiems užsiėmimams talkino jo darbšti ir veikli skautininkė, žmona Albina. Kadangi Liudo šeimoje buvo daugiau moteriškos giminės skaučių, jis taip pat daug laiko skyrė „Aušros Vartai“ tuntui, kuriame sesė Albina ėjo tuntininkės pareigas ir apskritai buvo nepamainoma veikėja. Tėvų veiklumas perėjo ir jų vaikams, kurie tapo energingais ir gabiais jaunimo vadovais.

Lietuvių skautų sąjunga, įvertindama Liudo darbą ugdant jaunąją lietuvišką jaunimą, daug energijos ir pastangų įdėjusiam lietuviškos skautybės gvildenimui, suteikė jam „Geležinio Vilko“ apdovanojimą. Šis apdovanojimas įteikiamas tik už didelius nuopelnus, atliktus Skautų sąjungai. Be šio apdovanojimo jam buvo suteikti ir kiti žymenys.

Liudas taip pat priklausė „Skautų Vyčių“ draugovei ir per visą savo skautišką gyvenimą vadovavosi vyčių dainos žodžiais: „Nors tu ir viens, būk kaip plienas, kovok, kariauk, nelaisvę griauk, ženklis pirmyn, aukštytyn. Tėvynė klaus, pareikalaus, kodėl gerai jai nedarai.“ Liudas visą savo jaunystę ir šeimyninį gyvenimą skyrė tarnauti Dievui, Tėvynei, padėti Artimui. Nuveikti jo darbai bus mums visiems pavyzdžiu eiti jo pramintais keliais, o Dievo angelas tenveda Liudą į užtarnautą poilsį.

Antanas Pauzuolis

Pirmasis buvo nupirkta Lidos Dubauskienės grafikos darbų diptikas „Šiandien man yra gerai“ ir „Ant kilimėlio“.

www.menorinka.lt

Spalio 6 d., šeštadienį, 6 val. v. DRAUGO POKYLIS

Willowbrook Ballroom
8900 S. Archer Road, Willow Springs, IL

Jūsų laukia turtinga
loterija!

Dėl bilietų skambinkite į „Draugo“ administraciją
tel. 773-585-9500

Garbės
svečias
Lietuvos
Respublikos
ambasadorius JAV
AUDRIUS BRŪZGA

Meninę programą atliks
Bostono vyrų sekstetas

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆**Spalio 7 d., 12:30 val. Lietuvių** dailės muziejuje, Lemont, įvyks rašytojo, humoristo Antano Gustaičio minėjimas. Paskaitą apie A. Gustaitį skaitys Kauno Maironio muziejaus darbuotoja Virginija Paplauskienė. A. Gustaičio eiles skaitys aktorius ir režisierius iš Los Angeles Algimantas Žemaitaitis. Rengia „Margutis II“.

◆**Švč. Mergelės Marijos Nekalto** Prasidėjimo seserų putnamiečių metinė vakarienė vyks spalio 14 d., sekmadienį, Jaunimo centre, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636. 2 val. p.p. šv. Mišios tėvų jėzuitų koplyčioje, 3 val. p.p. – vakarienė. Tel. pasiteiravimui: 773-585-3570 (V. Čepaitienė).

◆**Spalio 21 d., sekmadienį, 3 val.** p. p. Lietuvos Dukterų draugija kviečia į „Rudens pietus“, kurie vyks Camelot pokylio salėje, 8624 W. 95th Street, Hickory Hills. Vietas prie stalų užsisakyti galite tel. 708-599-5727 (Irena Gelažienė) arba 708-499-4849 (Aldona Rukuižienė). Maloniai visus kviečiame dalyvauti.

◆**Jurgos Šeduikytės, Lietuvoje** žinomos dainininkės, debiutas Amerikoje įvyks spalio 26 d. Jaunimo centre. Ji yra surengusi daugiau nei 70 koncertų Lietuvoje. Atlikėja sugeba pritraukti ir sušildyti publiką taip, kad į jos koncertus bilietai išperkami tuoj pat. Serija koncertų rengia JAV Lietuvių Bendruomenė.

◆**Spalio 26 d. Čiurlionio galerijoje** Jaunimo centre 7:30 val. v. vyks Reginos Benson (Colorado) tekstilės darbų paroda „Vizijos“ atidarymas. Dalyvaus autorė. Maloniai kviečiame visus į parodos atidarymą.

◆**JAV LB Waukegan-Lake County** apylinkė visus kviečia į kaimo karnavalą. Karnavalą ves Aušra ir Hansas, žiūrovus linksmis „Sodžius“, šokiams

gros Arūnas Augustaitis. Visus susirinkusius vaišins „Kunigaikščių užėiga“. Karnavalas vyks spalio 27 d. Vokiečių centre, 259 W. Grand Ave., Lake Villa. Pradžią 6 val. v. Įėjimo kaina – 35 dol. Tel. pasiteiravimui: 847-543-4313 (Algis Marcinkevičius).

IŠ ARTI IR TOLI...

◆**Lietuvių fondas švenčia 45-erių** metų sukaktį. Rugsėjo 29 d. 7:30 val. v. Philadelphia Lietuvių namuose (Lithuanian Music Hall, 2715 E. Allegheny Avenue, Philadelphia, PA 19134) įvyks Livetos ir Petro Kazlauskų koncertas. Užsisakius iš anksto bilietus pas V. Volertą (tel. 610-664-9425) ar R. Krusinskiene (tel. 215-355-3030) bilietų kaina – 15 dol. asmeniui, o jaunimui iki 18 metų – 10 dol. Renginio dieną bilietų kaina suaugusiems – 20 dol. asmeniui. Prieš ir po koncerto bus galima pasivaikinti, pabendrauti ir pašokti.

◆**Beverly Shores Lietuvių klubas** kviečia visus tautiečius, artimuosius ir draugus į tradicinį Rudens pokylį, kuris įvyks spalio 13 d., šeštadienį, 6 val. v., Blue Chip Hotel and Casino, Great Lakes Ballroom, 2 Easy Street, Michigan City, IN. (www.bluechipcasino.com). Vaišės, muzika, šokiai! „Cigar“ grupės nariai – dainininkas V. Gražulis ir A. Pilibaitis linksmis ir praves muzikinę programą. Renginio pelnas skiriamas moksleivių ir studentų paramai. Auka – 60 dol. asmeniui. Vietas užsisakyti prašome iki rugsėjo 29 d. telefonu 219-879-9025 (Vytas) po 6 val. v. Nuoširdžiai kviečiame visus gausiai dalyvauti!

◆**Oakland-San Francisco lituanistinė mokykla „Genys“** ieško energingos mokytojos dirbti su 5-8 arba 8-10 metų vaikais. Darbo pradžia – 2007 m. spalio 6 d. Kreiptis tel. 408-482-3677 arba rašyti el. paštu: virgillijatali@msn.com

„Dainavos“ koncertas Vakarų pakrantėje!

Spalio 6-7 dienomis, Lietuvių meno ansamblis „Dainava“ iš Čikagos dalyvaus 21-osiose Los Angeles Lietuvių dienos, Šv. Kazimiero parapijoje (2718 St. George Street).

Mugės išvakarėse „Dainava“ kviečia visus lietuvius ir jų svečius į savo koncertą, kuris įvyks penktadienį, **spalio 5 d., 7:30 val.v.** Latvių Bendruomenės centre (1955 Riverside Drive). Bilietų kaina: 25 dol. suaugusiems, jaunimui iki 18 m. – 5 dol. Koncertas bus pirmasis Lietuvių Dienų renginys. Jame skambės lietuvių liaudies dainos bei nuotaikingi šiuolaikiniai kūriniai. Dirigentas – Darius Polikaitis. Koncertmeisteris – Ričardas Sokas.

Šeštadienį ir sekmadienį, kartu su kitais atlikėjais „Dainava“ pasirodys Lietuvių Dienų mugės metu. Ansambliečiai nuoširdžiai dėkoja Los Angeles Lietuvių Dienų komitetui ir Los Angeles Lietuvių Bendruomenei už pakvietimą ir Lietuvių fondui už paramą.

Iki pasimatymo saulėje Vakarų pakrantėje!

Lietuvių meno ansamblis „Dainava“ Gavėnios koncerte-aprašyme „Septyni paskutiniai Kristaus žodžiai“.

Jono Kuprio nuotr.

Skelbimai

Advokatas Jonas Gibaitis

Visos kriminalinės bylos

30 metų darbo patirtis

6247 S. Kedzie Avenue

Chicago, IL 60629

Tel. 773-776-8700

Toll free 24 hr. 888-776-6742

Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.

Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.

www.johngibaitis.com

gibaitis@aol.com

Advokatas

GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,

Chicago, IL 60629

Tel. 773-582-4500

Valandos pagal susitarimą

Advokatas VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 Street

Chicago, IL 60629

(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100.

Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių

Specialistas.

Raštinės Čikagoje ir Woodridge.

Tel. 877-Gynejas arba

877-496-3527

Valandos pagal susitarimą

SKELBIMŲ SKYRIAUS

TEL. 773-585-9500

Vita Neverauskas, gyvenanti Sterling Heights, MI, atsiuntė „Draugui“ 60 dol. auką. Ačiū, kad esate su mumis.

Brigita Tamosiunas, gyvenanti Lemont, IL, užsisakė visos savaitės „Draugą“ pirma klase ir kartu atsiuntė 50 dol. auką. Ačiū, kad renkatės mus ir mus remiate.

Philomene M. Vilutis iš Frankfort, IL paaugojo „Draugui“ 110 dol. auką. Esame labai dėkingi, kad nepamirštate mūsų.

John R. Dainauskas, gyvenantis Woodridge, IL, atsiuntė vieninteliam lietuviškam dienraščiui JAV – „Draugui“ – 110 dol. auką. Dėkojame Jums.

Vytenis Damušis iš Tinley Park, IL užsiprenumeravo „Draugą“ dar metams ir kartu su prenumeratos mokesčiu paaugojo mums 50 dol. auką. Labai ačiū.

Aldona Šmulkštienė iš Chicago, IL atsiuntė „Draugui“ 60 dol. auką. Esame Jums labai dėkingi už paramą.

Walter Barkauskas, gyvenantis Whitestone, NY, paaugojo „Draugui“ 60 dol. auką. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Stasė E. Semėnienė iš Baraboo, WI pratęsė „Draugo“ prenumeratą ir kartu su mokesčiu atsiuntė 60 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame, kad mus skaitote, mums rašote ir mus remiate.